KANT

Eva Mansfeldová

In memoriam Antonio Šulc

Rozhovor s malířkou Evou Mansfeldovou

Na své první samostatné výstavě v italském kulturním institutu v Praze, v roce 1983, jsi vystavovala expresívní abstraktní obrazy pod názvem Krajina Toskány. Jak jsi se dostala od těchto imaginárních krajinných motivů ke geometrii a architektuře?

Po krátkém období čistého expresionismu se mi zdálo, že už nemůžu zvětšovat formát, že po skvrnách nemůžu dál. Zvětšovat formáty se ale nedalo, neměla jsem ateliér, malovala jsem v obývacím pokoji, který patřil celé naší rodině, tak jsem se musela umírnit.
Můj bratr Pavel, architekt, se tehdy zúčastnil soutěže na pařížské haly a mně se jeho návrh líbil, protože v něm aplikoval dispozici Baltardových hal. Zanechal průchody mezi halami podle původní dispozice. Výborně kreslil a jeho perspektivy a pohledy mě fascinovaly výtvarností, ale i racionálností, které jsem v expresionismu nemohla najít. A tak jsem začala malovat architektury. Když pak odešel do Ameriky, posílal mi pravidelně kresby svých projektů a obrázky mrakodrapů a ty jsem začala abstrahovat a dostala jsem se tak ke geometrii. Byly to pohledy na zem, odpoutání se od nebe, od prostoru směrem k detailu. Zdálo se mi, že v geometrii jsou ještě otevřené možnosti, i když názor publika nespojuje geometrii s expresí. Je tu velká možnost prolínání, použití všech možných kontrastů černé a bílé, plochy a linií, barevné a nebarevné, využití všech možných cest a variací.

Po období parafrázování základních skladebných architektonických prvků jsi přešla do repetitivně řazených geometrických útvarů. Jak postupuješ?

Výchozí rovinou je jakási racionálně neuspořádaná struktura, vznikající spojením černi a stříbrné nebo zlaté. Na tomto základě je položený rastr a ten je východiskem pro další vrstvu tvořenou další geometrickou konstrukcí, která je vlastně barevnou interpretací základní konstrukce. Postupuji buď opakováním skladby nebo narůstáním podle určitého modulu. Pro tuto práci s barevnými liniemi používám špachtle k nanášení hmotné vrstvy čisté barvy, takže vznikají barevné reliéfy. Je to velmi zdlouhavé a fyzicky náročné. Ale nejde mi jen o vztah plochy a linie, o vztah individuálních a striktně řazených plánů, ale o prostorové vnímání obrazu.

Tvoje tvorba je často interpretována jako prosazení ženského, životadárného prvku proti racionální kostruktivní koncepci života, která je obvykle spojována s principem mužským. Domníváš se, že stále přetrvává názor rozlišující ženskou uměleckou tvorbu od mužské?

Nikdy mě neurazilo, že teoretici si všímali ženských aspektů v mé malbě. Ve společnosti, ve které přetrvávají mysogynní názory, to pro mě z úst teoretiků umění, jakými jsou například Jiří Urban a Jiří Valoch, urážející není. Nedělají ale rozdíl mezi mužským a ženským malováním, pouze si všímají některých ženských prvků na mých obrazech.

Jaký je tvůj vztah ke konceptuálnímu umění?

Nedivím se, že mladí umělci dělají konceptuální umění ve světě, kde je všechno na jedno použití. Proč by také nemohly být obrazy z levných materiálů a být zaplaceny za každé vystavení a pak vyhozeny. Nezajímá mě konstrukce sama o sobě – tato konstrukce je součástí komplexnější, úhrnnější výpovědi, v níž se uplatňuje zkušenost konceptuálního myšlení, vedoucí k uchopení různých určujících charakteristik obrazu jako nové komunikační jednoty.

Jak vnímáš změny ve společnosti a jak se odrazily ve tvé tvorbě ?

Obavy, které jsem cítila v období normalizace, kdy stále někomu něco vadilo, vymizely. Abstraktní tvorbou jsem se nesměla téměř vůbec prezentovat. Tyto obrazy jsem odkládala na hromadu. Malovala jsem květiny, ale květiny samy o sobě nebyly nazírány jako výtvarné – bylo to kategorizováno jako ženské umění. Dnes si můžu namalovat i vlčí máky a nikomu to nevadí. Troufám si prezentovat své obrazy jako souvislou tvorbu a nevyhraňovat obrazy na prodej a obrazy určené na výstavu, tedy neprodejné. Teoretici mi to mohou vytknout, ale mě to nevadí.

Jako podle některých modernistů nepatří melodie do současné hudby, tak někteří výtvarní kritici odmítají klasickou malbu. Přesto se zdá, že, že i přes nejrůznější vlivy vnikající do současné malby, umělci čerpají dál z domácích tradic.

Nerada se vzdaluji od své práce, bojím se, abych nepřerušila kontinuitu, protože pak bych se musela vrátit až na začátek a zopakovat celý proces. Když malba není profesí, jen občasnou zábavou, tak je to cítit. A ta kontinuita je i v umění vůbec. Je jako články řetězu. Proč si nevážit generace šedesátých let - Václava Boštíka, Jiřího Johna, Evy Kmentové, Stanislava Kolíbala, Mikuláše Medka, Adriany Šimotové, Jiřího Načeradského a jeho plných kulatých, zvědavých ženských, malovaných s vtipem a dobře. Nebo generace sedmdesátých let - Ivana Ouhela, Michaela Rittsteina? S několika vrstevníky jsme vytvořili Nové sdružení, se kterým pravidelně vystavujeme nejen v Praze, ale i v dalších městech a příležitostně také v zahraničí. Každý autor se představuje souborem prací, které se řadí do celkové koncepce založené na respektu k mnohosti uměleckých názorů. I to je klasický trend.

Tvorba Evy Mansfeldové jsou přísné verze architektonických kompozic na zdánlivě chaotickém barevném podkladu, geometrické segmenty dynamicky se střídající s klidnými plochami podřízenými vlastním kompozičním pravidlům a originálnímu způsobu malby i uvolněné rostlinné motivy spojené v názorově vyhraněném poetickém řádu.

Helena Staub
Praha, 2007

Interview with the painter Eva Mansfeldová

Your first independent exhibition, held at the Italian Cultural Institute, Prague, in 1983, included your expressive series of abstract paintings called Tuscan Landscape. What led you from these imaginary landscapes to geometry and architecture?

After a short period of pure Expressionism I felt I couldn't expand the format any more, that the patches of colour were a dead end. Expanding the format was impossible because I didn't have a studio. I was painting in my family's living-room, so I had to restrain myself. My brother Pavel, an architect, was participating in a competition for Les Halles, Paris, at the time. I liked his plans because they incorporated Victor Baltard's original design from the nineteenth century. Pavel kept the passageways as they had been in the original plans. He is an excellent draughtsman, and I was fascinated by his perspectives and views, artistic yet rational, something I always sought but never found in Expressionism. So I started painting architecture. When he later moved to America, he regularly sent me sketches of his projects and pictures of skyscrapers, the abstraction of which led me to geometry. They were views of the ground, set loose from the sky, from space to detail. I sensed possibilities in geometry, though most people do not associate geometry with expressivity. There is a great deal of room for fading one part into another, for various contrasts of black and white, surface and line, the use of colour or its omission, for many methods and variations.

After the period of paraphrasing the basic elements of composition and architecture, you moved to repetitive geometric forms. What are your techniques?

The starting point is a rationally disorganized structure, emerging from linking black and silver or gold. Upon this base is a grid, which is the foundation of another layer, formed by another geometric construction, in fact a colour interpretation of the basic structure. I then proceed by either repeating the composition or by adding to it following a specific module. For the work with coloured lines I use palette knives to spread layers of pure colour, allowing reliefs to emerge. It is time-demanding, physically hard work. But it's not only about the relations of surface and line, of individual and strictly arranged planes. I'm also interested in the perception of space in the painting.

Your work is often interpreted as an attempt to enforce the vital female element against the rational, constructive conception of life, which is usually associated with the male principle. Do you think some people still separate the art of women from the art of men?

I was never offended by theorists' pointing to feminine aspects of my paintings. In a society in which misogynistic views are still prevalent, I don't consider the opinions of art theorists like Jiří Urban or Jiří Valoch an insult. They don't see a difference between the art of men and the art of women; they simply point out feminine elements in my paintings.

What is your attitude to conceptual art?

I'm not surprised that young artists create conceptual art in a world awash with disposable things. Why can't paintings also be made of cheap materials, be paid for when they are shown, and then just thrown away? I'm not interested in construction for its own sake. It's part of a more complex, more comprehensive statement, which makes use of conceptual thinking. And that in turn leads one to consider various characteristics of a picture as a new, single entity of communication.

How do you feel about changes in the society and how were they reflected in your work?

The fears I felt during the period of *Normalization*, when there was always someone in authority complaining about my work, have vanished. Back then, when I won a scholarship, I had to make and hand in paintings. I was forbidden to use aluminium, so instead I used graphite from ground pencil leads, which I then added to white paint to achieve the essential silver effect. A committee examined these works, and eventually gave me the money that they had previously withheld because I had used aluminium. I painted flowers, but flowers were not considered artistic – they were categorized as *feminine art*. Today, I can paint poppies and nobody cares. I dare to present my paintings as a continuous creation, rather than separating the paintings that are for sale from those that are intended purely for exhibition and are therefore not saleable. Theorists can criticize this if they like, but I could care less.

Some Modernists think contemporary music should not have a melody. Similarly, some art critics reject traditional painting. Yet it seems that this area of art, despite aspects that have entered contemporary painting, is still derived from local traditions.

I don't like to take a break from painting for too long a time. I worry about disrupting the continuity, because I would then have to go all the way back to the beginning and repeat the whole process. When one paints only as an occasional pastime, rather than to earn one's living, it is obvious in the results. And the continuity is in art in general. It's like links in a chain. Why not admire the generation of the Sixties artists such as Václav Boštík, Jiří John, Eva Kmentová, Stanislav Kolíbal, Mikuláš Medek, Adriena Šimotová, and Jiří Načeradský, his full, round, curious women painted with humour and grace, or the generation of the Seventies, Ivan Ouhel and Michael Rittstein? Together with a few of my contemporaries, we formed a group named *The New Guild*, with whom we regularly exhibit in Prague and other cities, occasionally abroad. Each artist presents a series of his or her works, which are integrated into some overall conception, while respecting the diversity of artistic opinions. This is also a well-established trend.

The work of Eva Mansfeldová consists of architecturally precise compositions on a seemingly chaotic colour ground, with geometric forms, dynamically shifting yet calm surfaces, subordinate to their own rules of composition, and an original way of painting. Flowing floral motifs merged with a distinctive, poetic point of view.

Helena Staub
Prague, 2007

V předmětu zájmu Evy Mansfeldové stojí konstruování elementárních, ideálních tvarů pomocí čistých barev a geomerických prvků, a spojuje ji s myšlenkou, která se zrodila v druhé polovině dvacátého století – a sice, že universálnost umění sebou nese i universálnost tvarosloví. To pak nemusí být ani nápodobou přírodních tvarů, ani jejich abstrahující odvozeninou. Tato idea, která mimo jiné určovala celou jednu etapu moderního myšlení, pak dává tvorbu Evy Mansfeldové do souvislosti hned s celou řadou výtvarných směrů. Namátkou připomeňme geometrickou abstrakci a op art, ale třeba i konstruktivismus.

Eva Mansfeldová je dnes nejvýraznější představitelkou české variace konktrétního umění a svým způsobem i op artu, malířkou, jejíž originální výtvarné tvarosloví je založeno na vztazích mezi geometrickými tvary a barvou. Její obrazy představují permanentní a systematický malířský průzkum zákonitosti vjemů – cílem se stává vyvolání zrakové iluze pohybu, dosahované plošnou strukturou a barevností. Využití agresivity, s níž rastrové struktury bezprostředně působí na divákovu sítnici, dokonalé rozehrání efektů grafických pohybů a preciózní zkoumání vzájemného působení barev vede až k matematicky vytvářeným obrazcům.

Bod je stabilita a soustředění. Horizontála je symbolem pasivity, ale i ženské lunární životní a kosmické složky, a také časovou osou, rovinou, na které se odehrává život. Vertikály pak lze pojímat jako symbol aktivity, symbol mužské solární složky vzepětí a v obráceném směřování pak jako symbol ponoru do lidského nitra, do nevědomí, do primárně přírodního a neindividualizovaného. Co výtvarné umění existuje, pracuje s geometrickými obrazci vyjadřující kosmologické, filozofické, mystické a jiné představy, odvozené z matematických zákonitostí struktur skutečnosti. Autorka obohacuje naši běžnou zrakovou zkušenost o nové symboly, o nové struktury, o vědomí nových zákonitostí. Říká nám, že skutečnost není povrch, ale struktura a že barva je výrazem této struktury na povrchu. Dokáže sloučit dva základní typy geometrických ploch a struktur s nutkavou sugescí pohybu vyvolanou zejména pomocí černobílých linií a rastrů, ve kterých programuje výtvarné kódy, umocněné interakcí někdy vyhroceně kontrastních barev, řazených do množin a poté do čtverců, kruhů, elips nebo obdélníků. Ale ne vždy. Někdy dochází ke vzpouře, linie či plochy stečou, zkřiví se, vymknou se v detailu perspektivě, či najednou vykřikne barevná skvrna.

To vše vtiskuje jejímu výtvarnému rukopisu specifickou, nezaměnitelnou podobu založenou na rozmanitosti, na jakési hře vnitřních vztahů, která je plná napětí. Samotný obraz se stává ojedinělou vizuální transpozicí energie, vyvolává pocit reálného pohybu či nepřetržité vibrace.

Tvorba Evy Mansfeldové jsou současně lyrické kombinace i smyslově vnímatelným symbolem strukturálních řádů – vždy však směřují k vizuální poezii a k čisté radosti. Jakkoliv jsou rytmické, vždy mají meditativní rovinu. K nim patří i obrazy květů, keřů, stromů a travin, kde barevný tón není míšen na paletě, ale je dosahován až při vjemu lidského oka, které živé barvy slučuje ve výsledný celek. Tím, že téměř vylučuje tah štětcem, je malířčin rukopis jakoby odosobněný, ale o to víc vnáší do obrazu světelnost a barevnou zářivost.

František Malina,
Praha, 2007

In the core of Eva Mansfeldova's interest is the construction of fundamental, ideal shapes, using pure colours and geometrical elements. This associates her with the idea, born in the second half of the twentieth century, that the universality of art carries with it a universal morphology. Consequently, expression need not resemble shapes found in nature, nor be an abstraction of them. This idea, apart from having determined a whole stage of modern thinking, links the work of Eva Mansfeldová with a whole series of art movements, for example geometric abstraction, Op Art, and Constructivism.

Eva Mansfeldová is probably the most distinctive contemporary representative of the Czech version of Concrete Art and, to some extent, Op Art. She is a painter who has established her own original style on the relations between colour and geometric shapes. Her paintings reflect the continuous, systematic artistic exploration of the laws of perception, aiming to create an optical illusion of movement, which is accomplished by using surface structure and colour. The aggressive way in which the grid pattern directly affects the viewer's retina, together with the flawless effect of graphic movement and the meticulous investigation of relations between colours, leads to almost mathematically formed patterns.

A point or dot means stability and concentration; horizontal lines indicate passivity and also female lunar and cosmic elements, a timeline, a level on which life takes place. Vertical lines can then be interpreted as a symbol of activity, of the male solar element surging upward, and, in the opposite direction, as a symbol of submersion into the human core, into the subconscious, the primally natural, the unindividualized. Ever since it first appeared, art has always worked with geometric figures expressing cosmological, philosophical, mystical, and other concepts derived from mathematical laws inherent in the structure of reality. Eva Mansfeldová enriches our common optical experience with new symbols, new structures, with the awareness of new relations. She tells us that reality is not the surface, but the structure, and that colour is the manifestation of this structure upon the surface. She is able to merge two basic types of geometrical surfaces and structures with the urgent suggestion of movement that is evoked particularly by black-and-white lines and grids. Into these she often programs artistic codes, which are amplified by the interaction of often strikingly contrasting colours, arranged into aggregates and then into squares, circles, ellipses, and rectangles. Sometimes, however, a rebellion breaks out: lines and surfaces merge, become distorted, become wrenched loose in a small detail of perspective, or a patch of colour suddenly cries out.

All these aspects imprint her work with a special, unmistakable form based on diversity, on the play of inner relations, full of tension. The painting becomes a unique visual transposition of energy, inducing a sense of actual movement or continual vibration.

Her works are lyrical combinations and symbols of structural order, perceptible to our senses, but they always lead to visual poetry and pure joy. Despite being rhythmical, they are also meditative. They include depictions of flowers, shrubs, trees, and grass, where the colours are not mixed on the palette, but are achieved only when perceived by the human eye, which combines them into a whole. The artist has virtually eliminated the brushstroke, making her unique expression seem impersonal, while bringing even greater luminosity and radiance of colour to the painting.

František Malina
Prague, 2007

Skrytý obdiv ke konstruktivismu a k mystice jeho prostorové geometrie vzbuzovaly touhu vstoupit malířskými prostředky do myšleného prostoru, neomezovaného v představě plochou obrazu.

A secret admiration for Constructivism and the mysticism of its depiction of three-dimensional geometry awakened in her a desire to use art as a way to enter an imaginary space, while the image remains unconstrained by the surface of the painting.

Pohyb / ***Movement,*** 2005
Olej na plátně / *Oil on canvas*
45 x 40 cm

Klenba / ***Arch***, 2003
Olej na plátně / *Oil on canvas*
90 x 80 cm

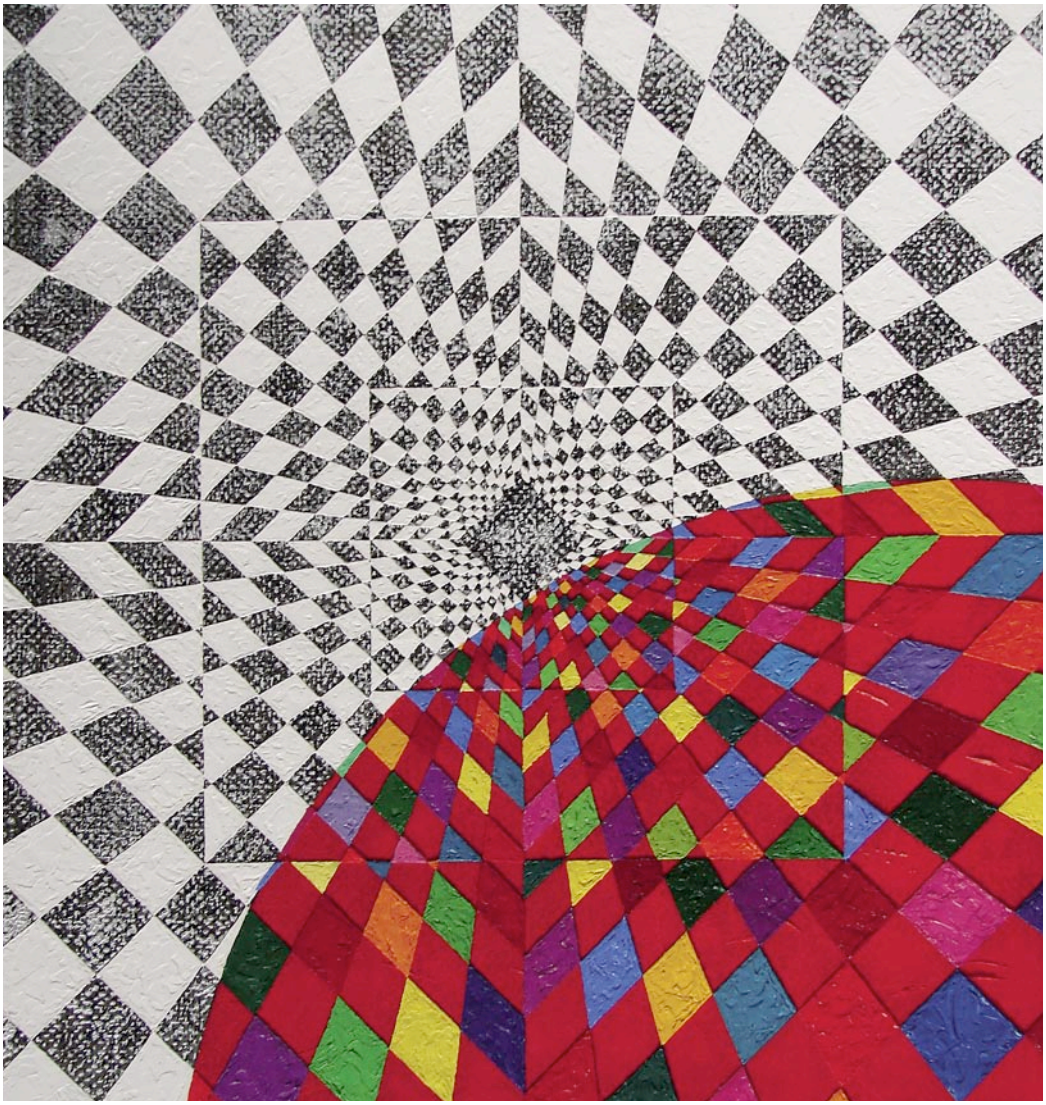

Čtverec / ***Square***, 2007
Olej na plátně / *Oil on canvas*
75 x 70 cm

Čtverec / ***Square***, 2007
Olej na plátně / *Oil on canvas*
70 x 65 cm

Diagonála / ***Diagonal***, 2007
Olej na plátně / *Oil on canvas*
100 x 80 cm

Vlny / ***Waves***, 2006

Olej na plátně / *Oil on canvas*

80 x 70 cm

Vír / ***Maelstrom***, 2005
Olej na plátně / *Oil on canvas*
90 x 75 cm

Mozaika / ***Mosaic***, 2005
Olej na plátně / *Oil on canvas*
90 x 80 cm

Kruhy / ***Circles***, 1996
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
85 x 62 cm

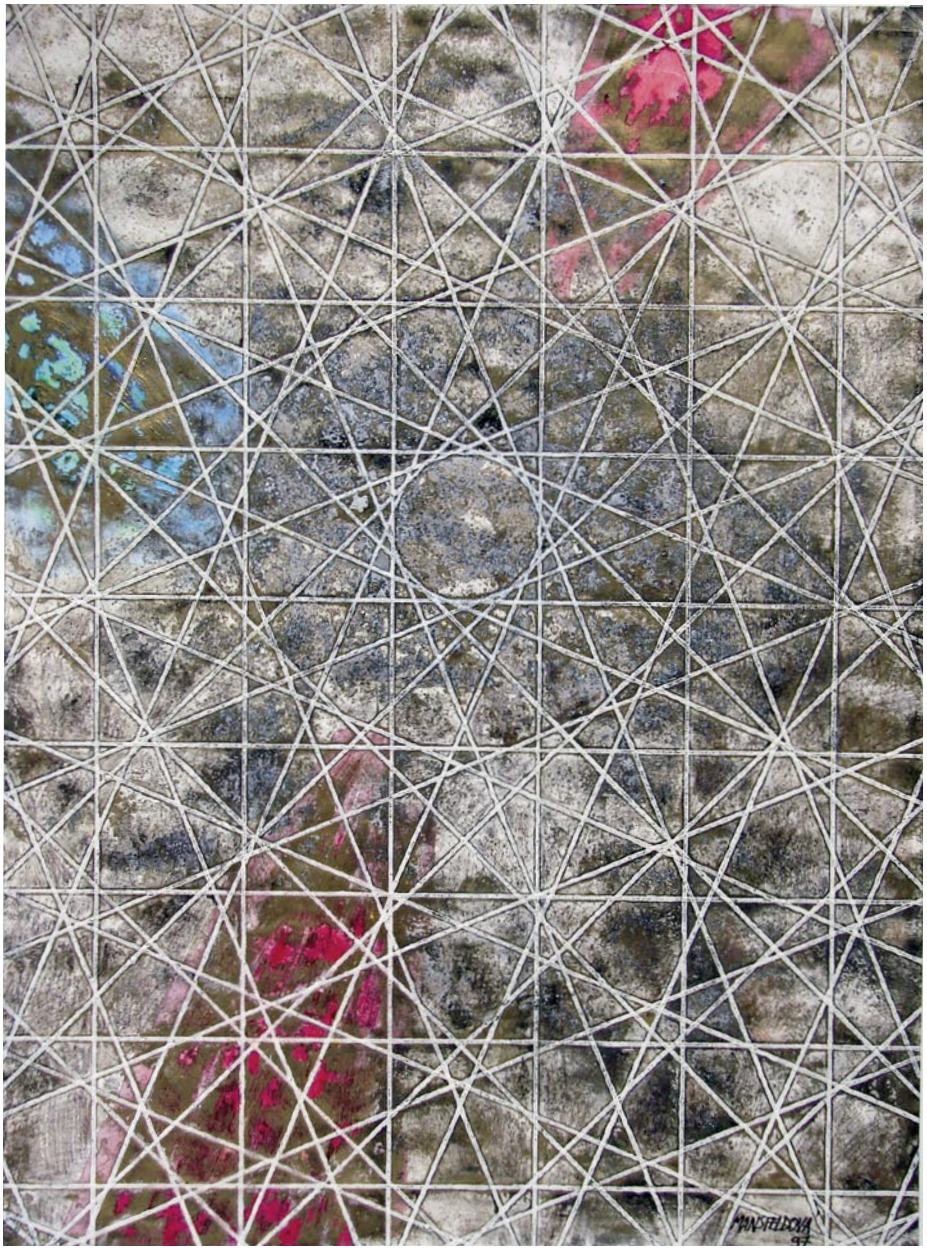

Síť / ***Net***, 1997

Kombinovaná technika na papíře

Combined technique on paper

82 x 62 cm

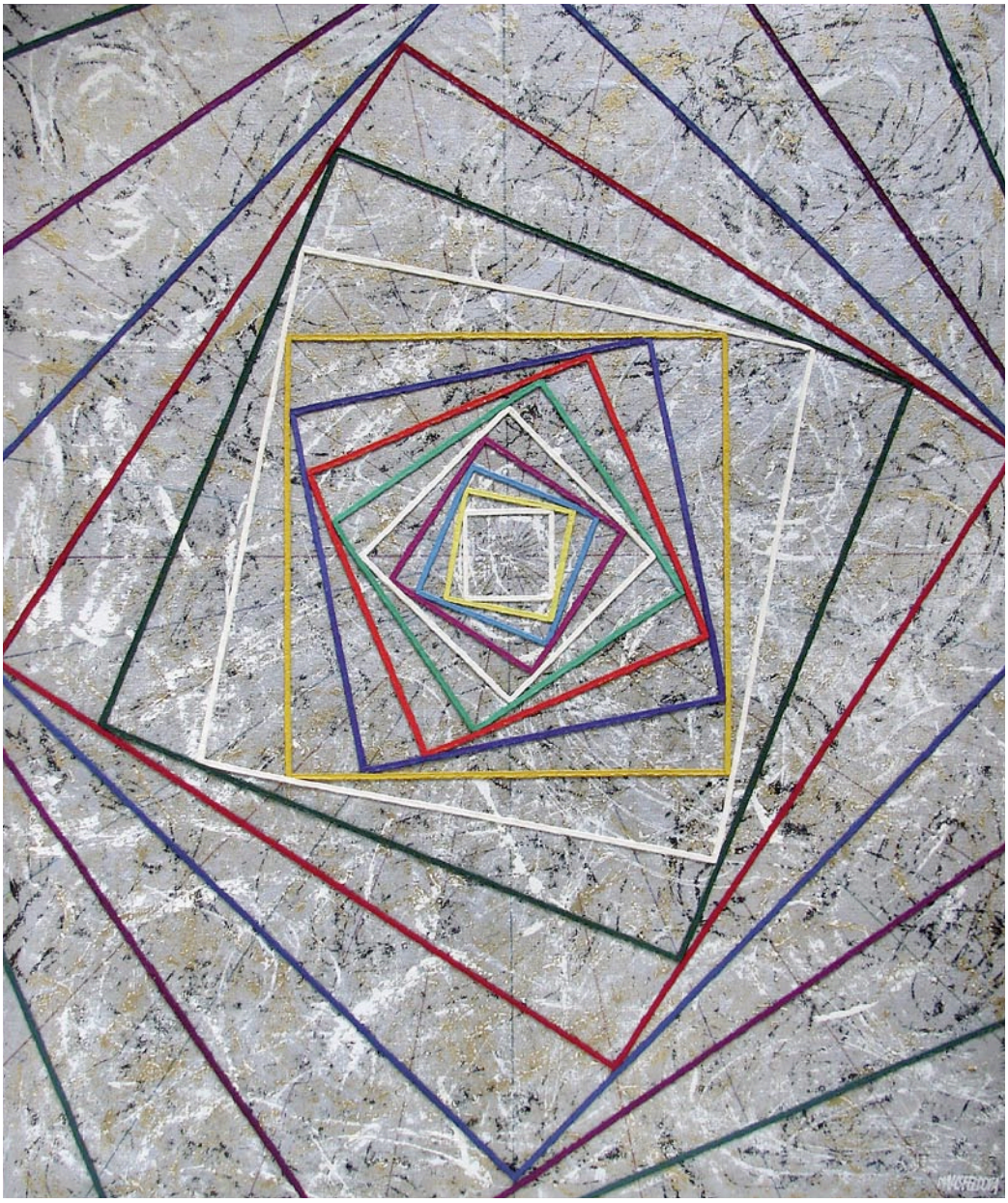

Rotace / ***Rotation***, 2003
Olej na plátně / *Oil on canvas*
100 x 80 cm

Vlnění / ***Crimping***, 2003
Olej na plátně / *Oil on canvas*
90 x 80 cm

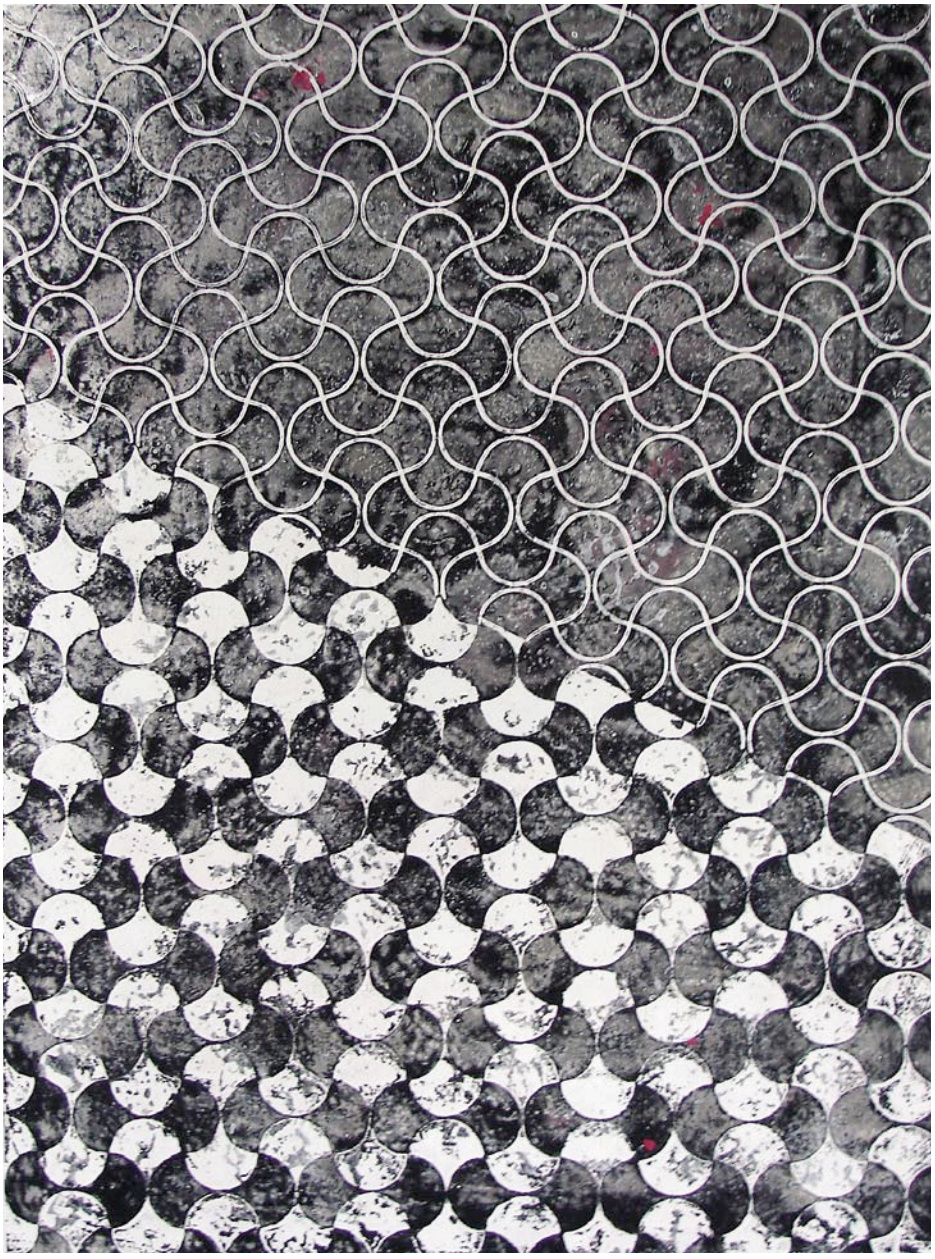

Mozaika / ***Mosaic***, 2005
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
82 x 62 cm

Améba / ***Amoeba***, 2003
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
82 x 62 cm

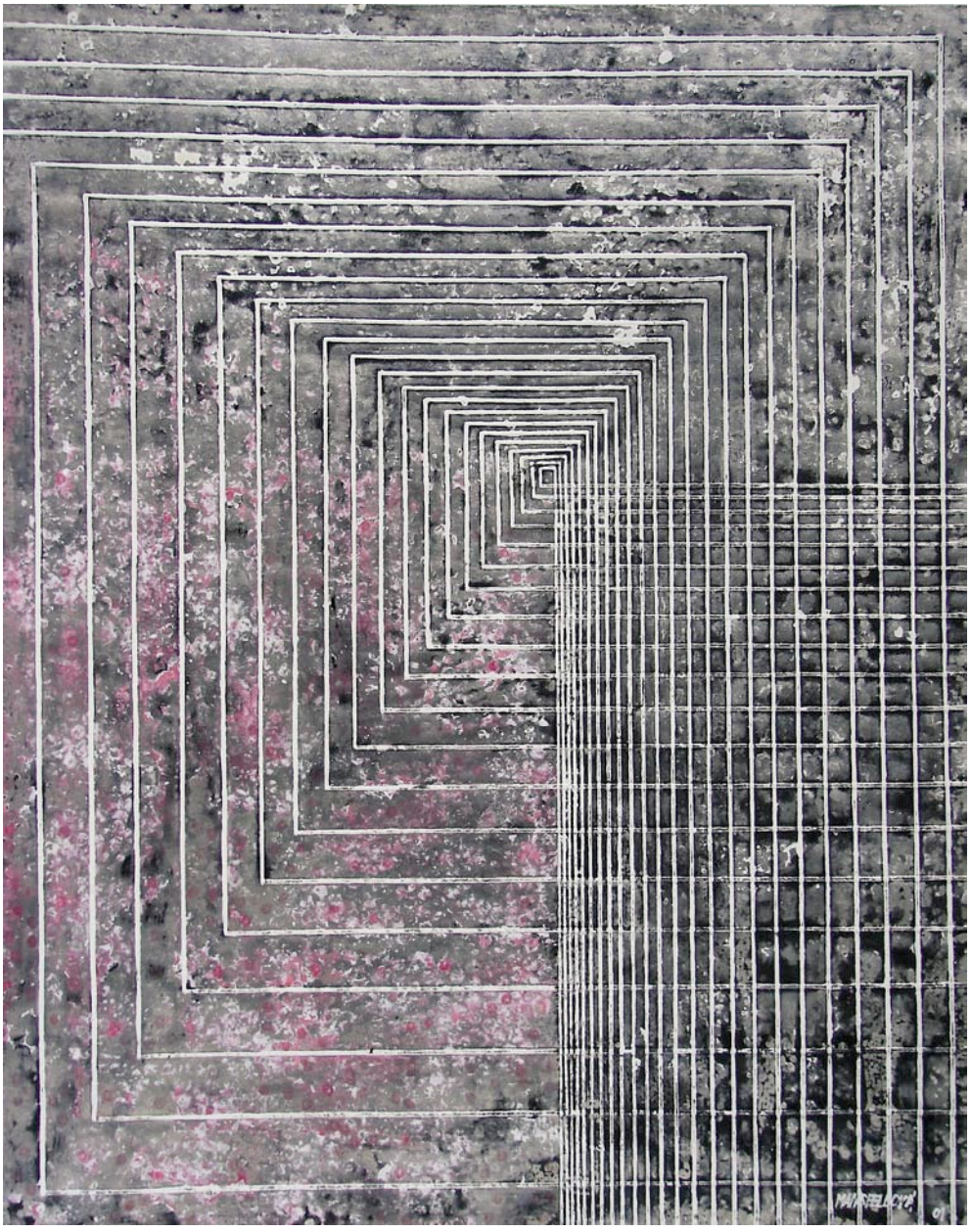

Síť / ***Net***, 2001
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
85 x 65 cm

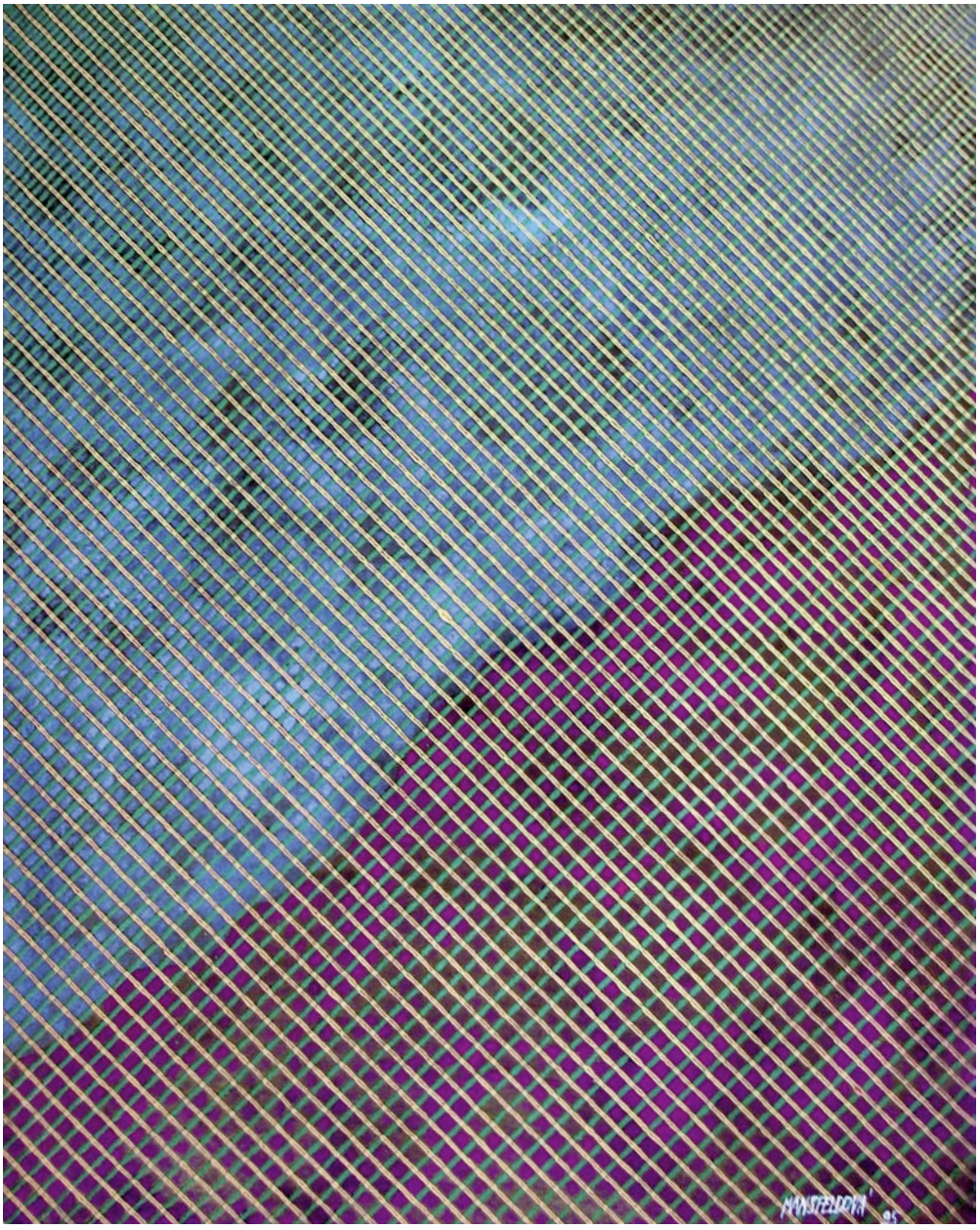

Síť / ***Net***, 1995

Kombinovaná technika na papíře

Combined technique on paper

82 x 62 cm

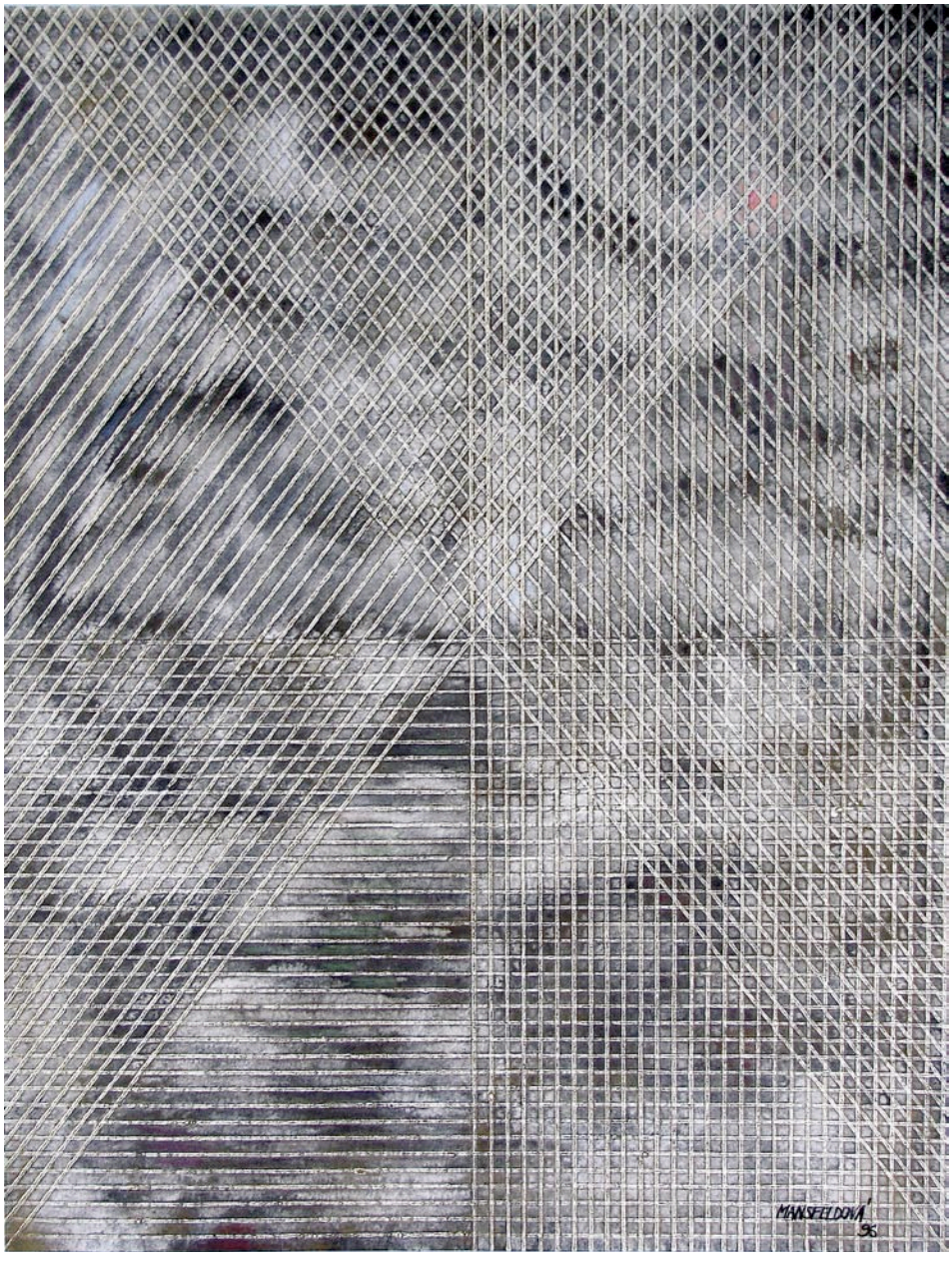

Síť / ***Net***, 1996
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
85 x 65 cm

Síť / ***Net***, 2001
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
80 x 60 cm

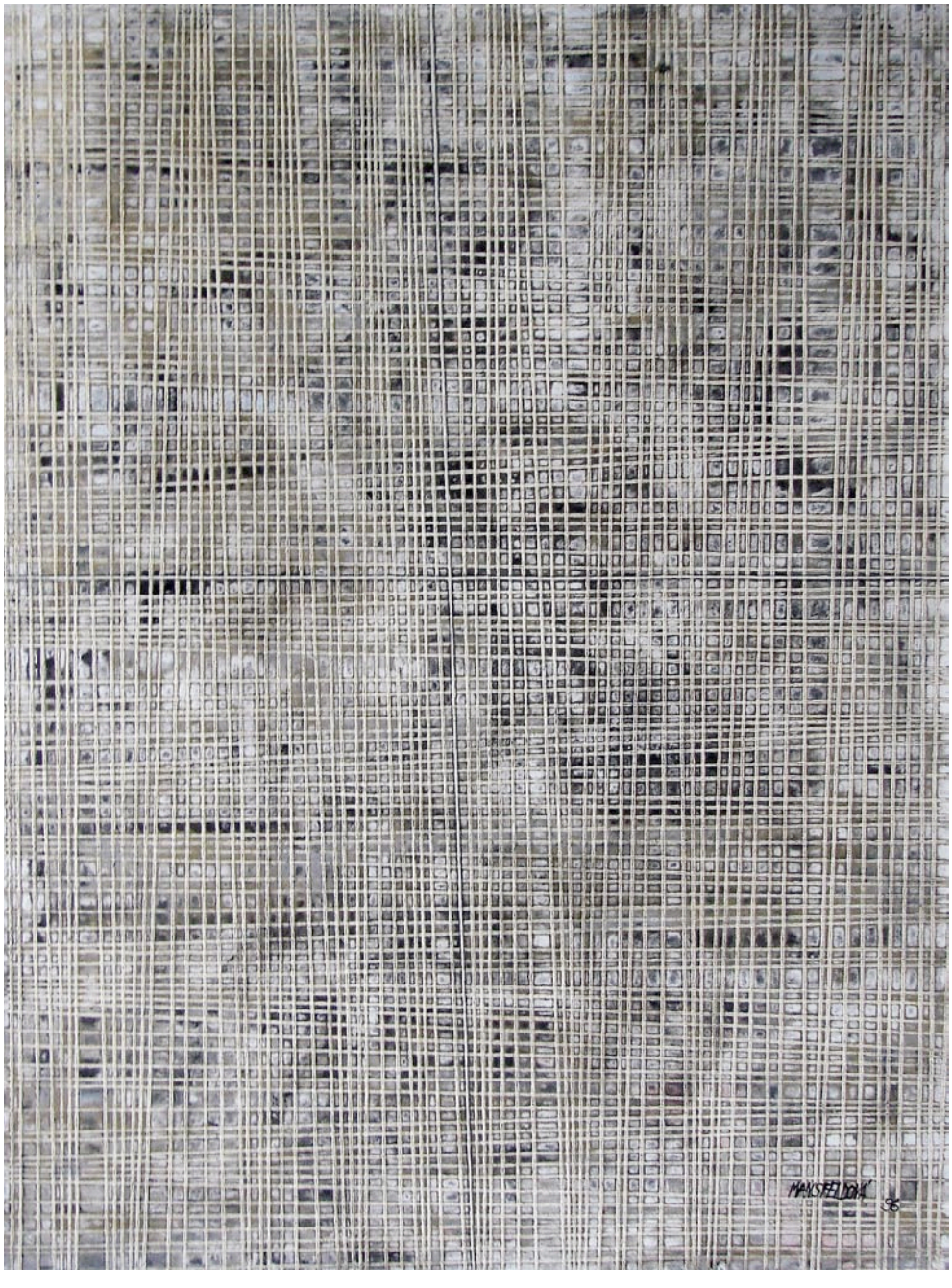

Síť / ***Net***, 1996
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
80 x 60 cm

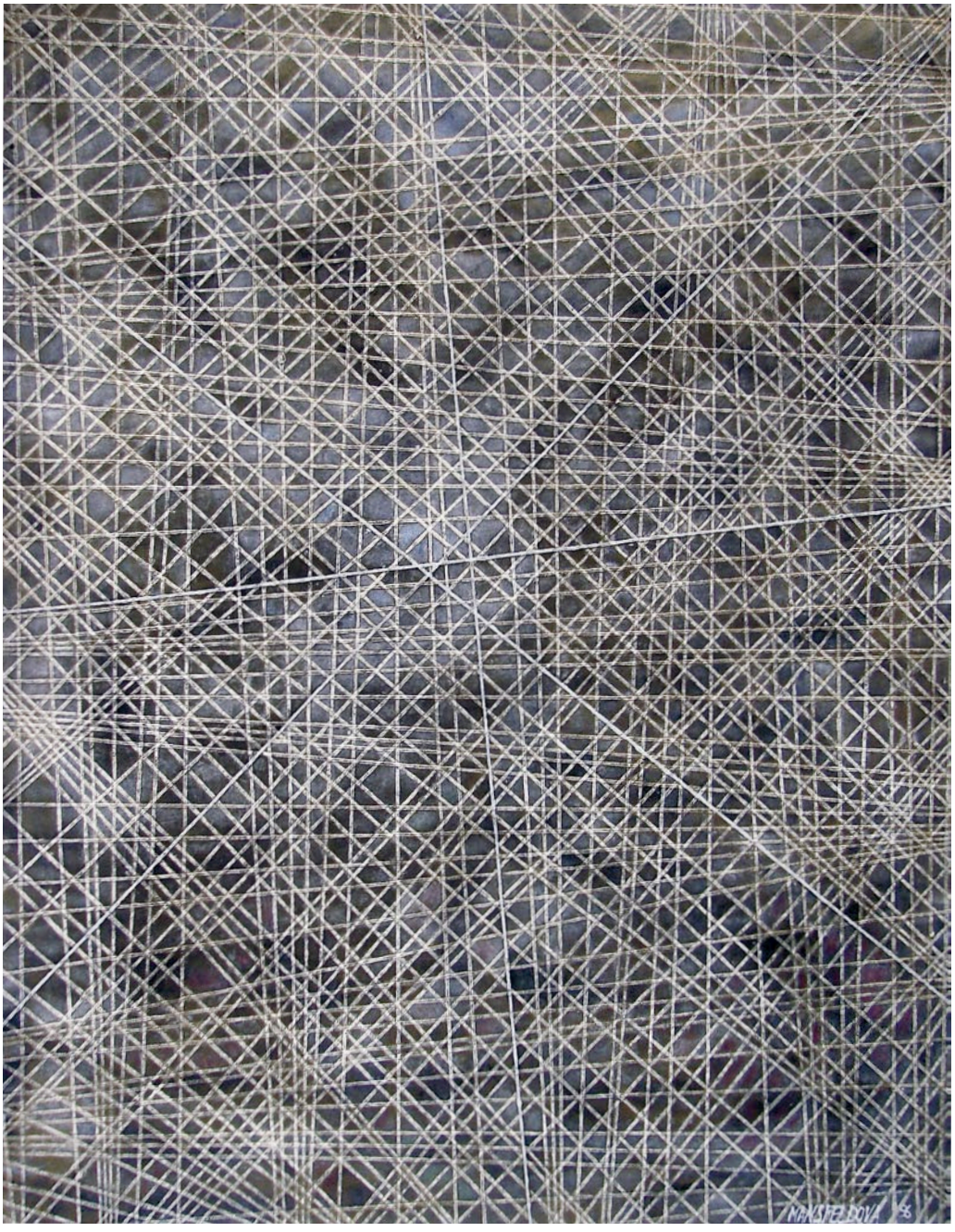

Síť / ***Net***, 1996

Kombinovaná technika na papíře

Combined technique on paper

85 x 65 cm

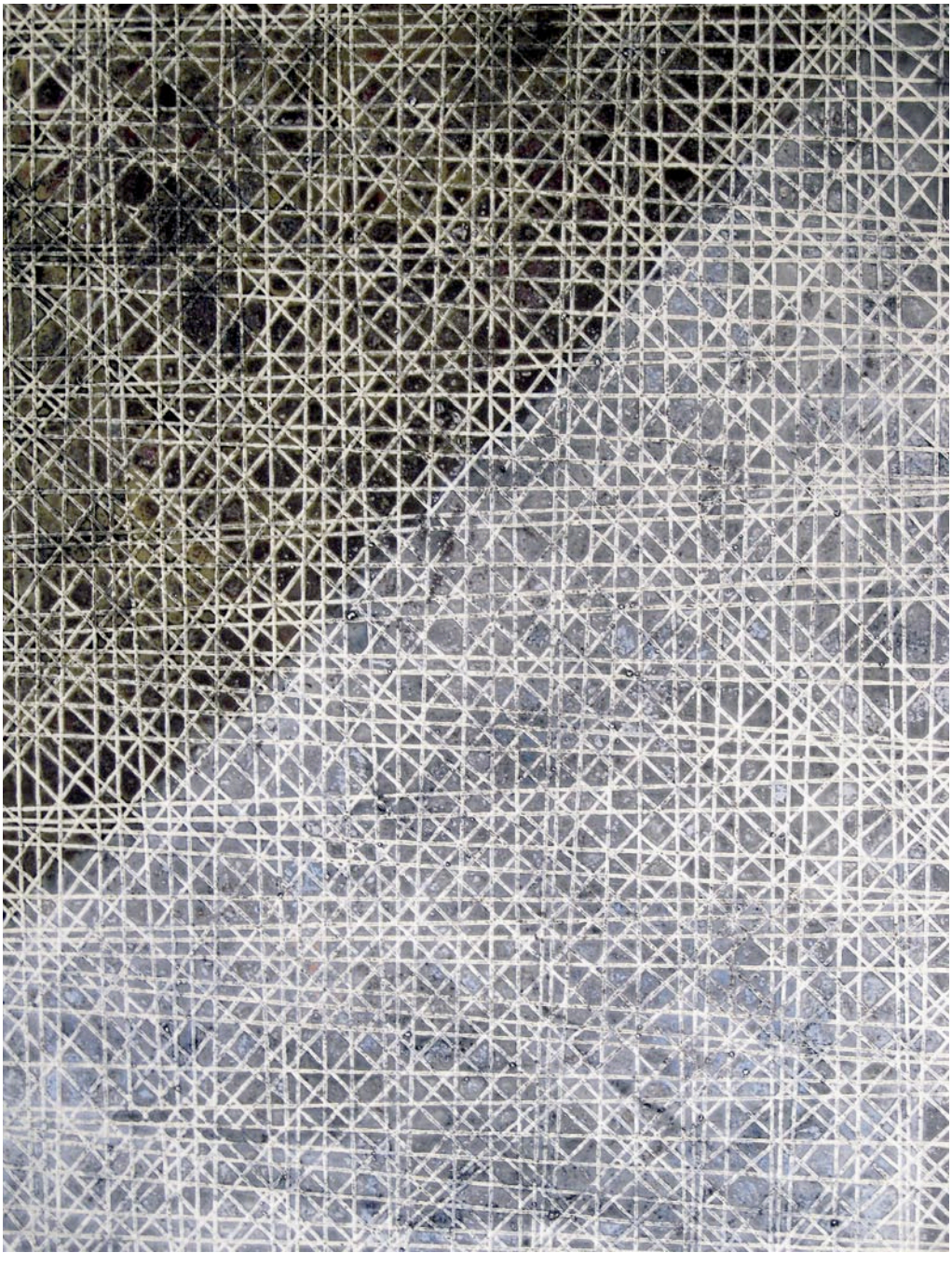

Síť / ***Net***, 1998
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
85 x 65 cm

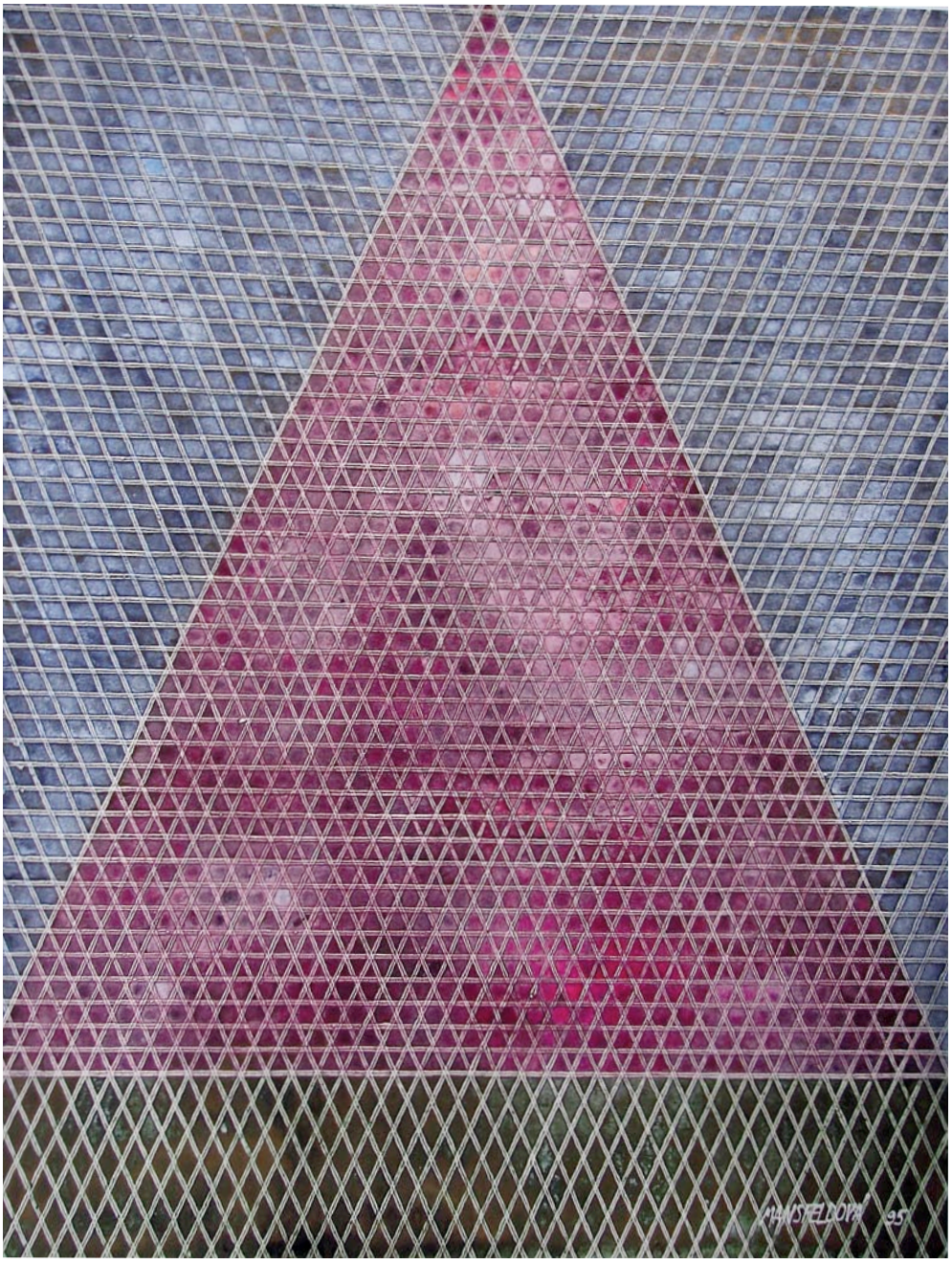

Oko / ***Eye***, 1995

Kombinovaná technika na papíře

Combined technique on paper

85 x 62 cm

Vír / ***Maelstrom***, 2003
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
82 x 62 cm

Vlna / ***Wave***, 1996
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
85 x 62 cm

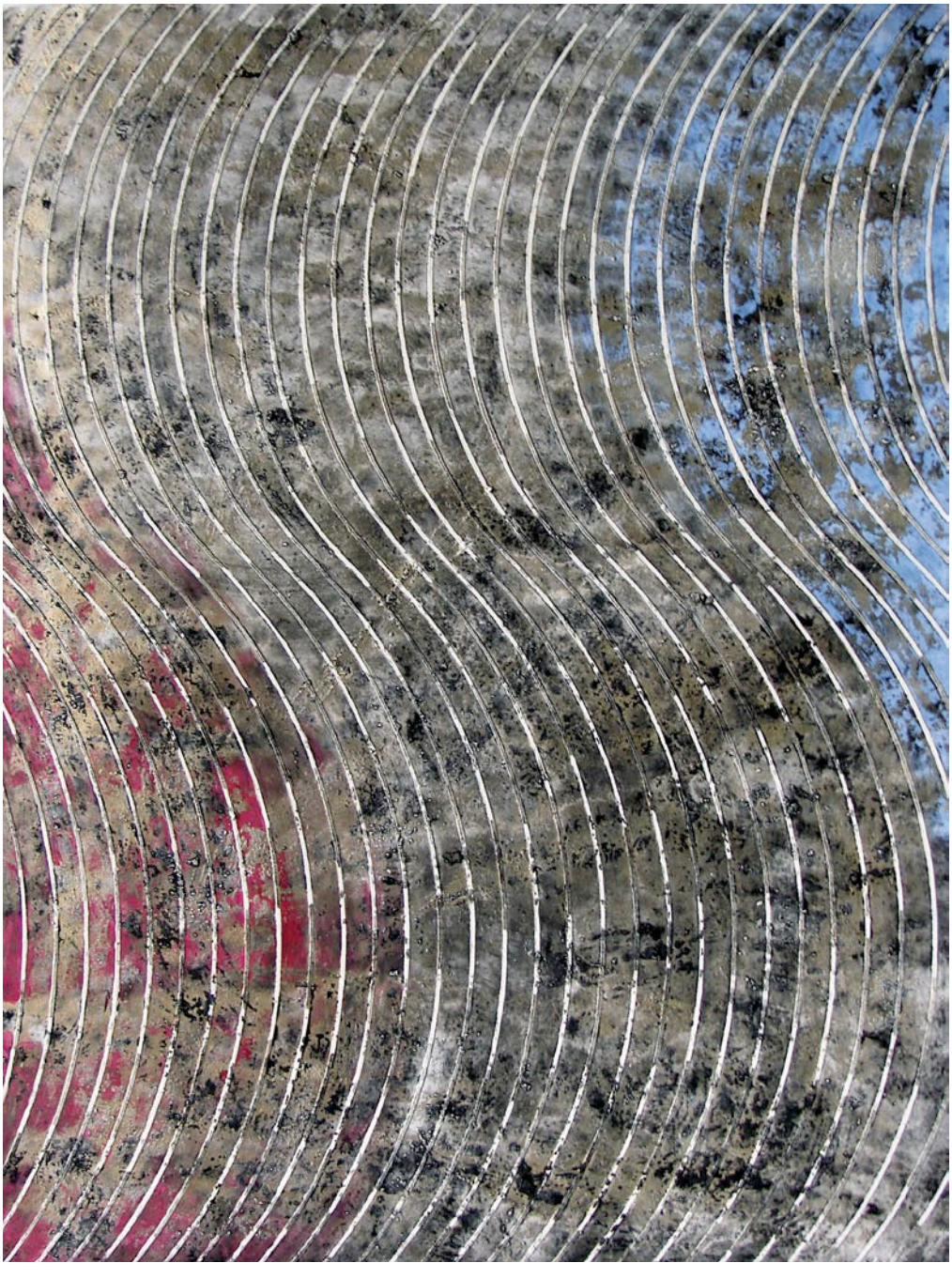

Vlna / ***Wave***, 2001
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
85 x 60 cm

Vlny / ***Waves***, 2005
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
85 x 70 cm

Pohyb / ***Movement***, 2001
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
85 x 65 cm

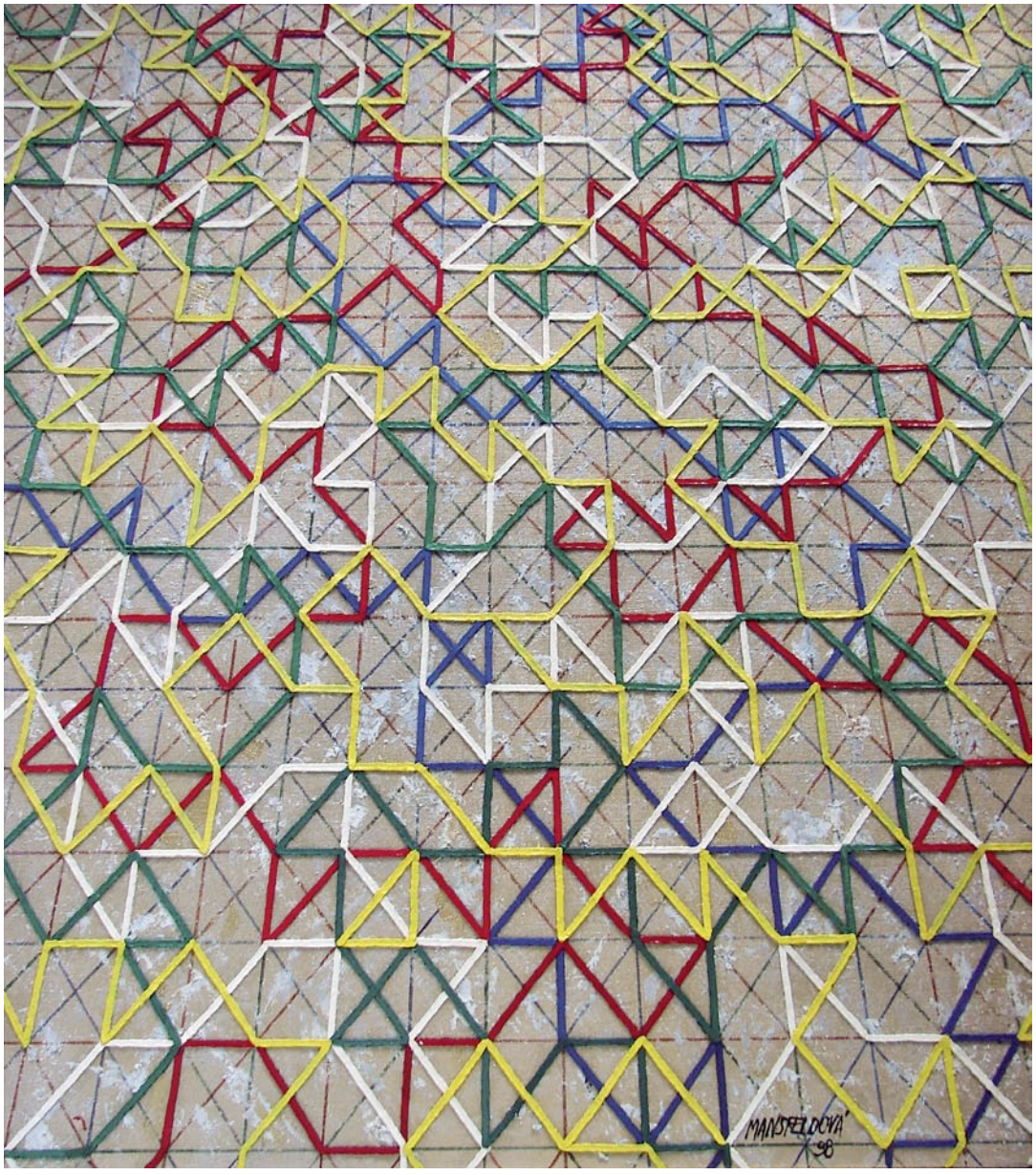

Bludiště / ***Labyrinth***, 1998

Olej na plátně

Oil on canvas

85 x 75 cm

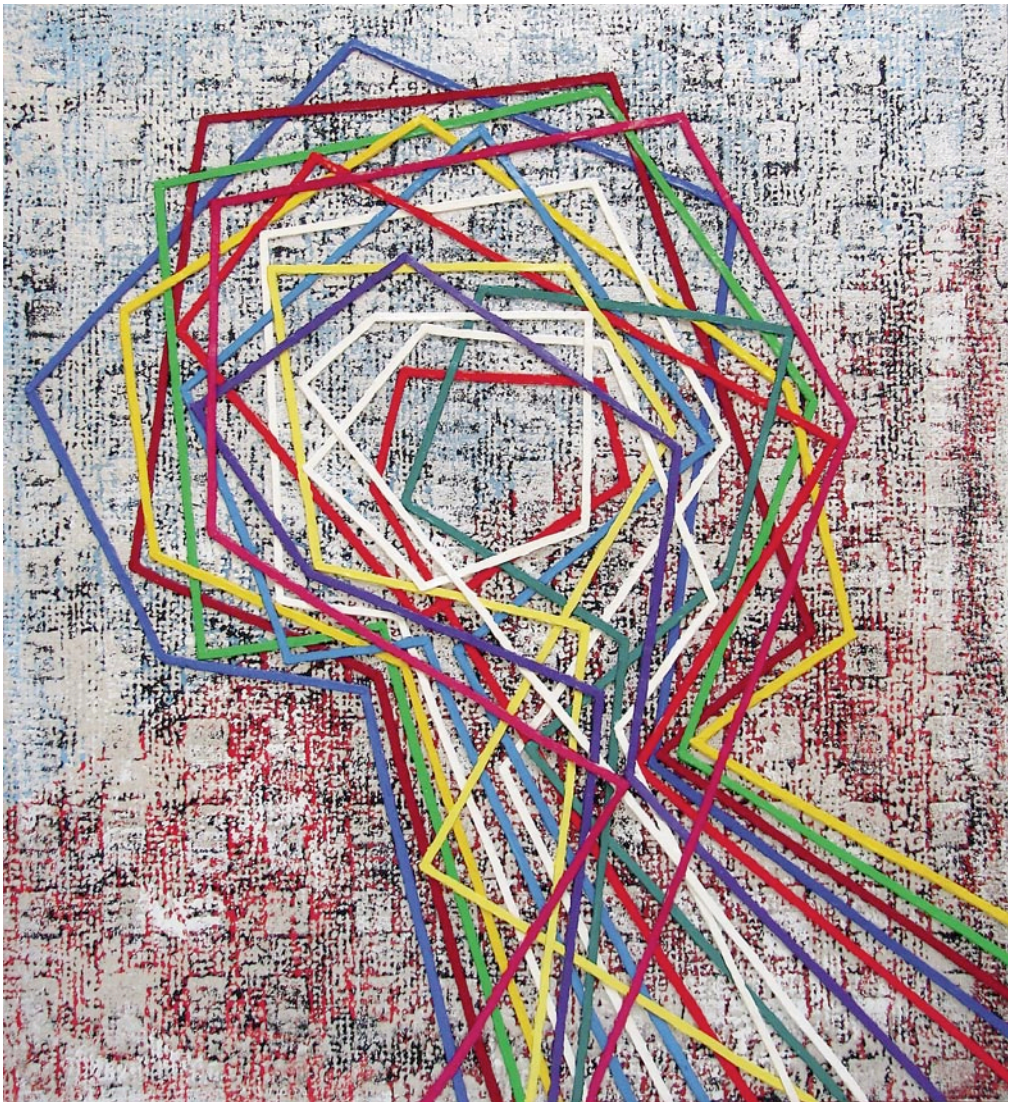

Autoportrét / ***Self-Portrait***, 2006
Olej na plátně / *Oil on canvas*
70 x 65 cm

Růst / ***Growth***, 2006

Olej na plátně / *Oil on canvas*

70 x 60 cm

Vytvářené předivo rovných i zakřivených linií, které mnohdy soupeří o prostor s plochami, sestavenými z plošných prvků - čtverečků a geometrizovaných segmentů. Na obrazech tak vyrůstají, v jakémsi organickém pohybu, pastózně nanesené linie jasných a živých barev, představující proudící životní síly.

A web of straight and curved lines that often compete with the surfaces for space. These surfaces are assembled from planar elements – squares and other more or less geometric figures. Lines then arise in an organic motion, in lively, radiant colours, formed by applying paint with a palette knife. They represent the coursing of the vital forces.

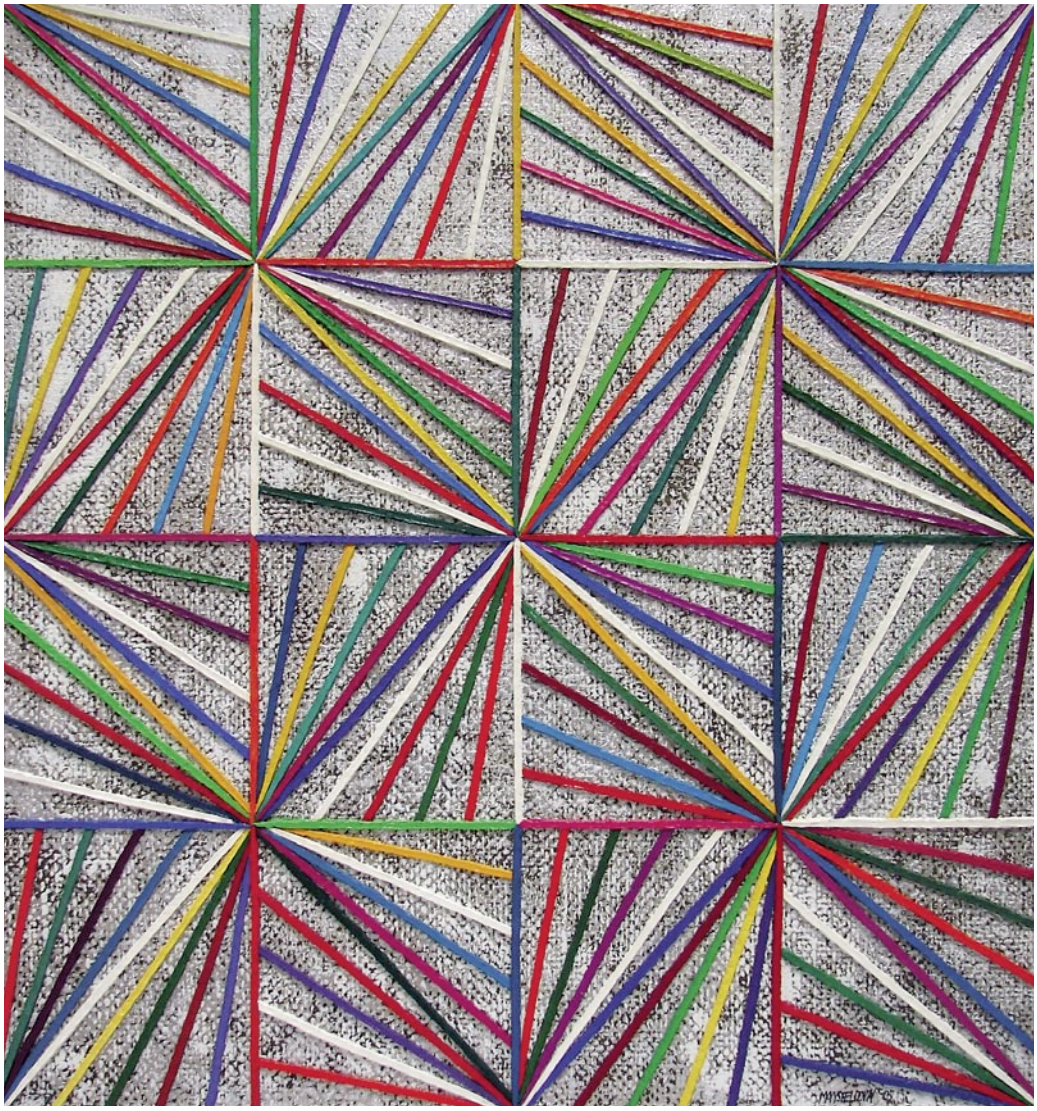

Skládanka / ***Folder***, 2005
Olej na plátně / *Oil on canvas*
80 x 75 cm

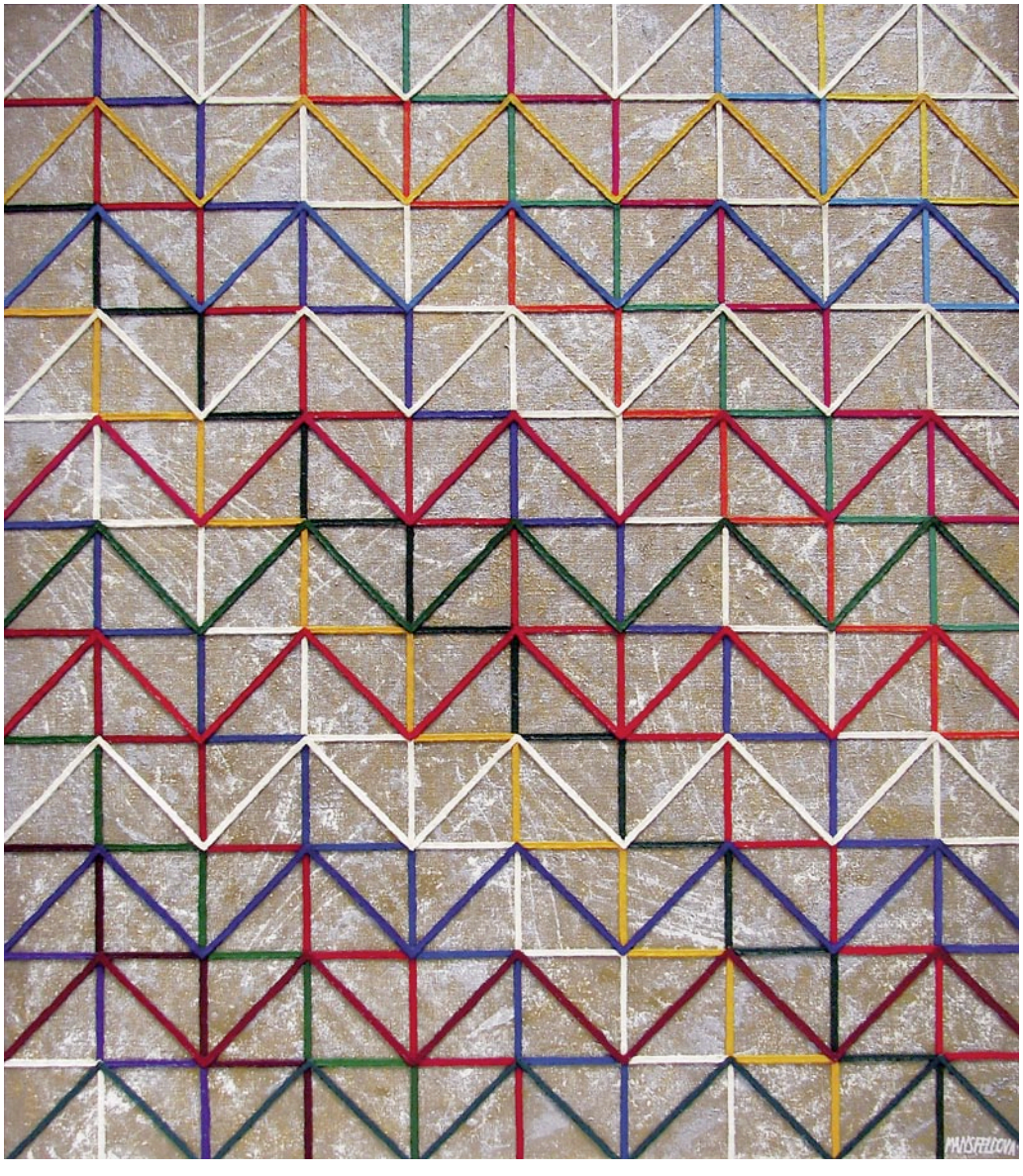

Skládanka / ***Folder***, 2003
Olej na plátně / *Oil on canvas*
85 x 75 cm

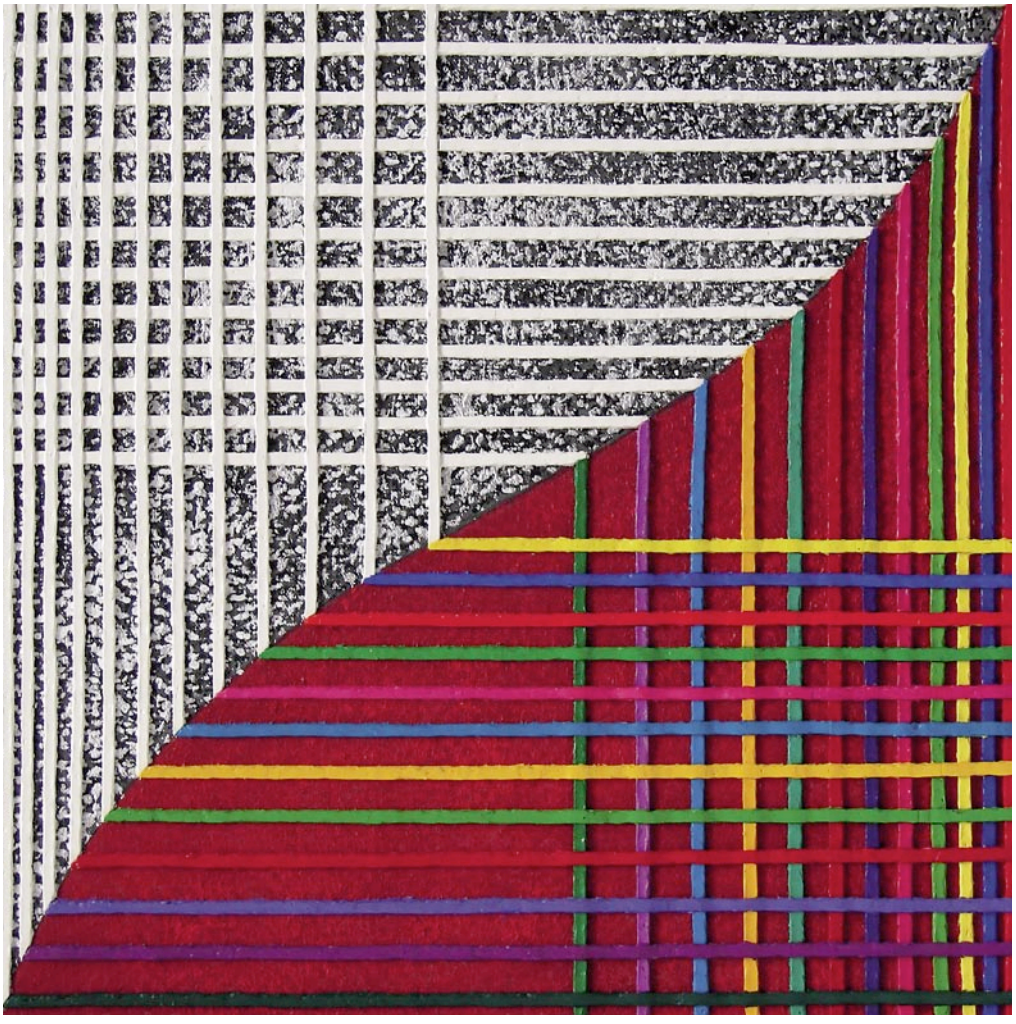

Zlom / ***Rupture***, 2006
Olej na plátně / *Oil on canvas*
50 x 50 cm

Zlom / ***Rupture***, 2006
Olej na plátně / *Oil on canvas*
60 x 50 cm

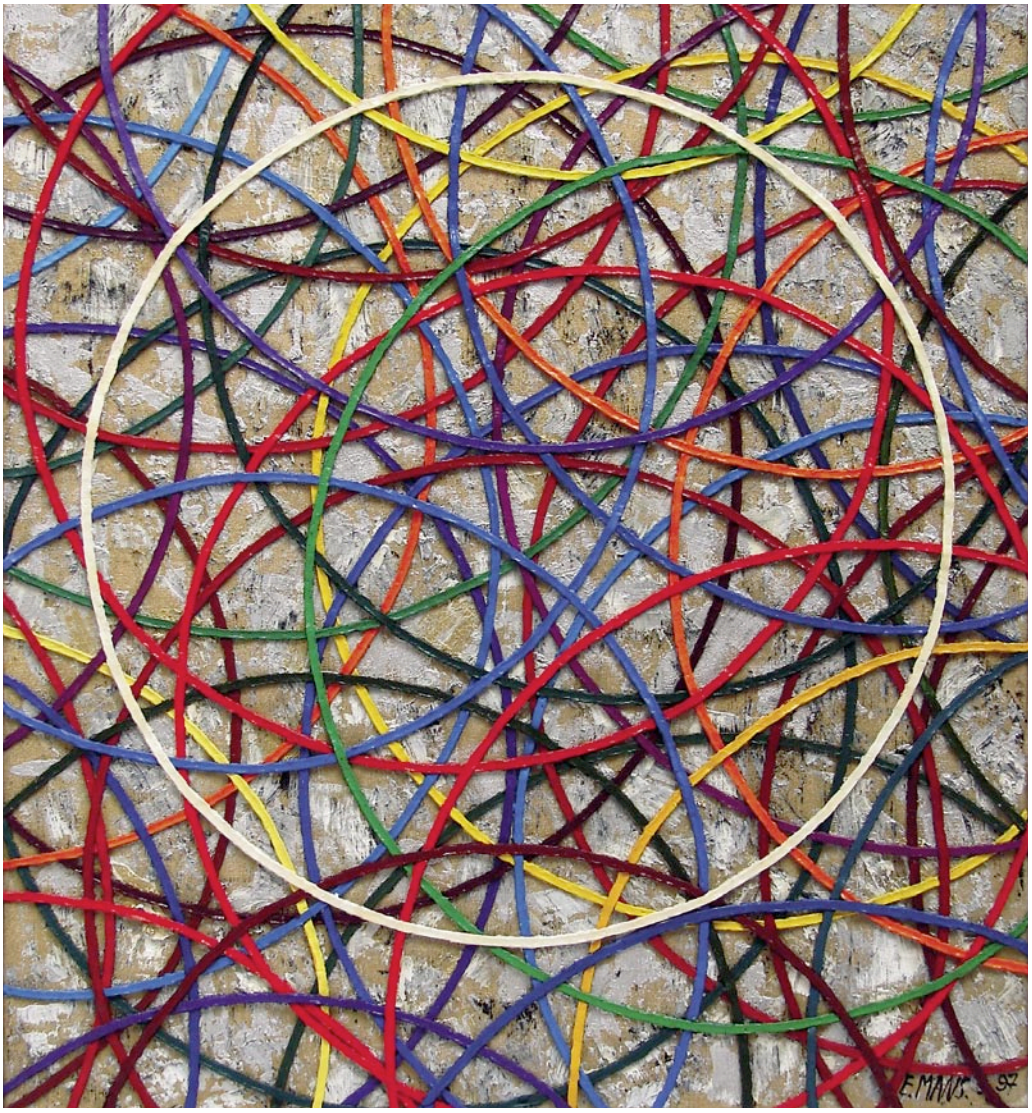

Bílý kruh / ***White circle***, 1995
Olej na plátně / *Oil on canvas*
60 x 55 cm

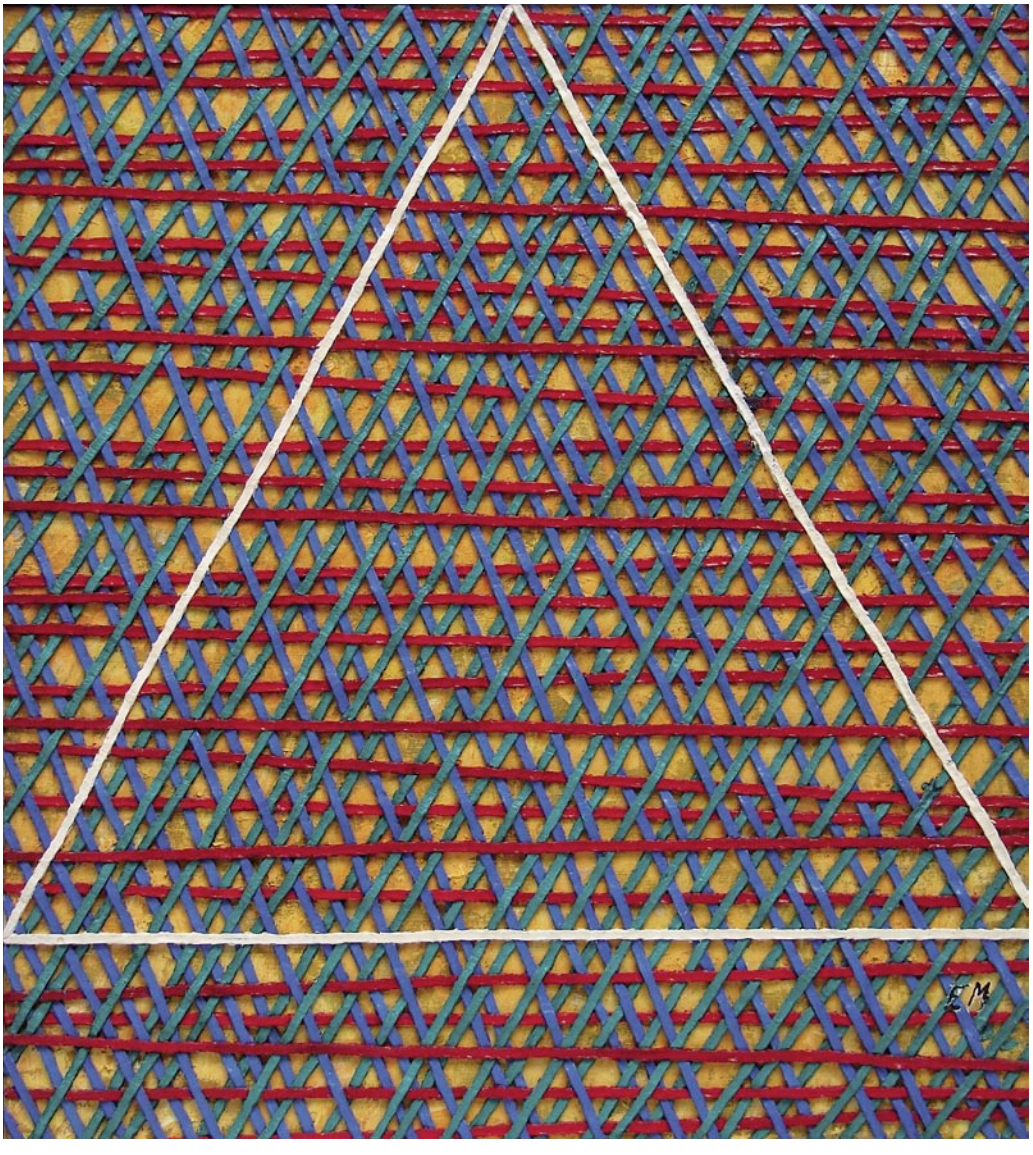

Oko / ***Eye***, 1997
Olej na plátně / *Oil on canvas*
55 x 50 cm

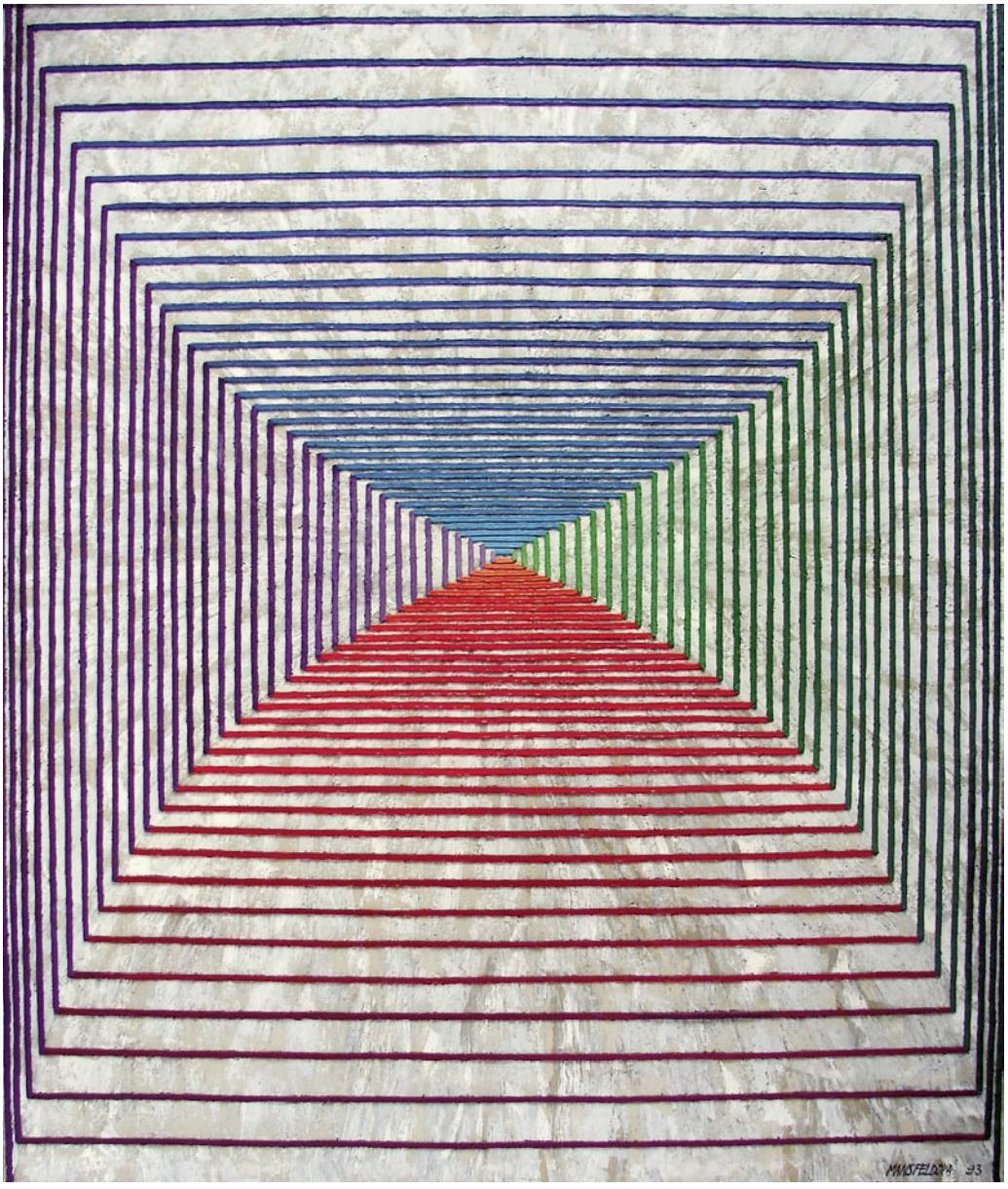

Prostor / Space, 1993
Olej na plátně / *Oil on canvas*
125 x 105 cm

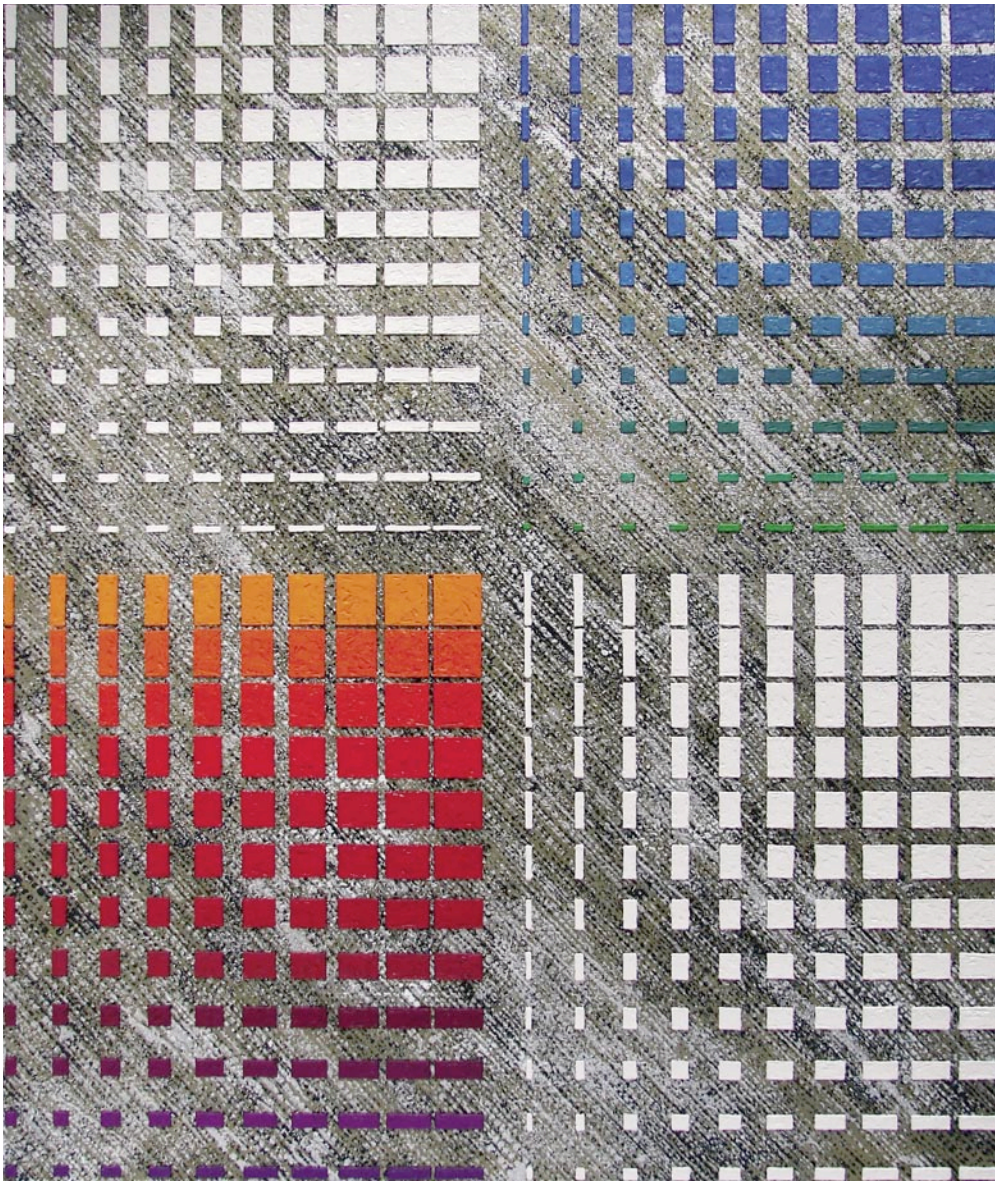

Okno / ***Window***, 2005
Olej na plátně / *Oil on canvas*
100 x 80 cm

Spirála / ***Spiral***, 1996
Olej na plátně / *Oil on canvas*
125 x 95 cm

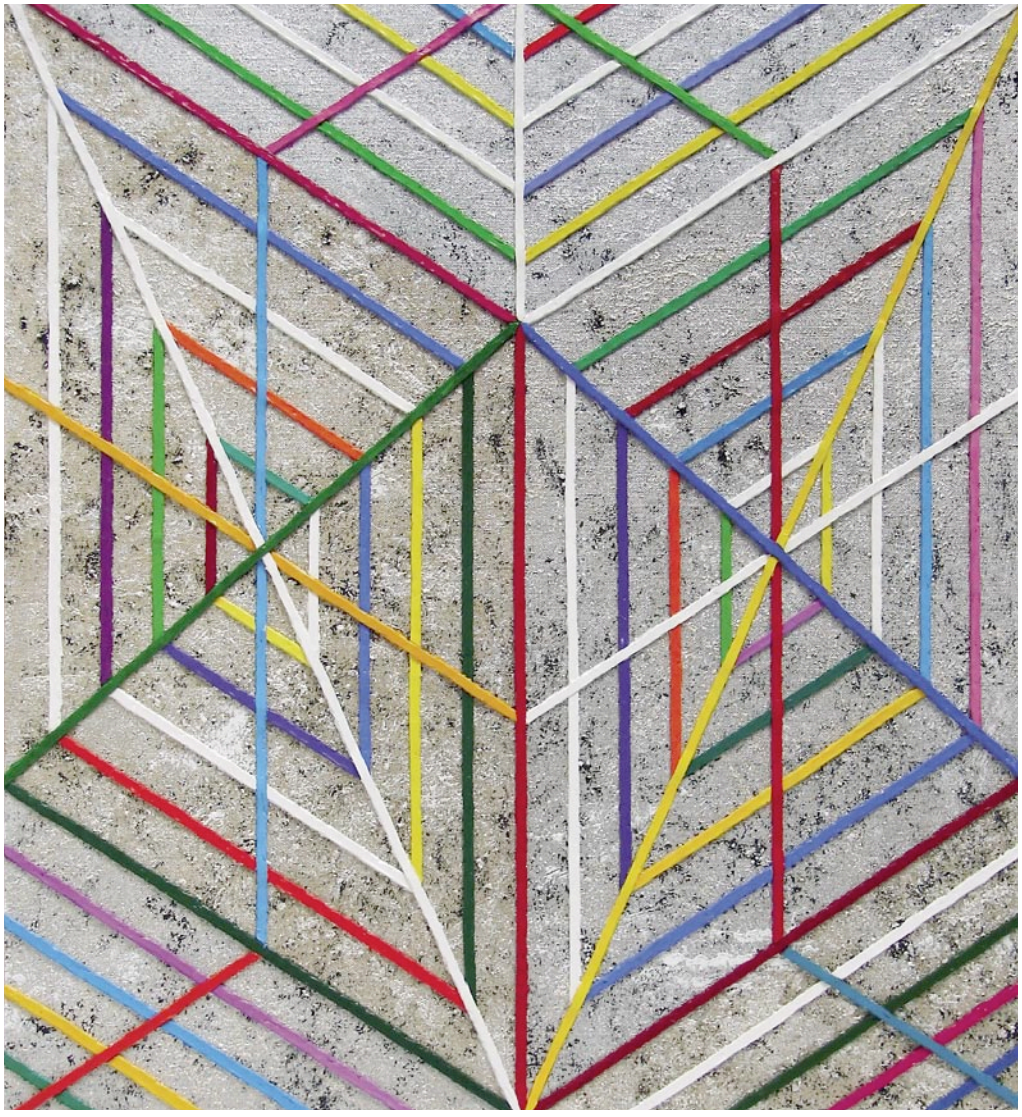

Klec / ***Cage***, 2006
Olej na plátně / *Oil on canvas*
55 x 50 cm

Síť / ***Net***, 2004
Olej na plátně / *Oil on canvas*
55 x 55 cm

Vlny / ***Waves***, 2004
Olej na plátně / *Oil on canvas*
65 x 60 cm

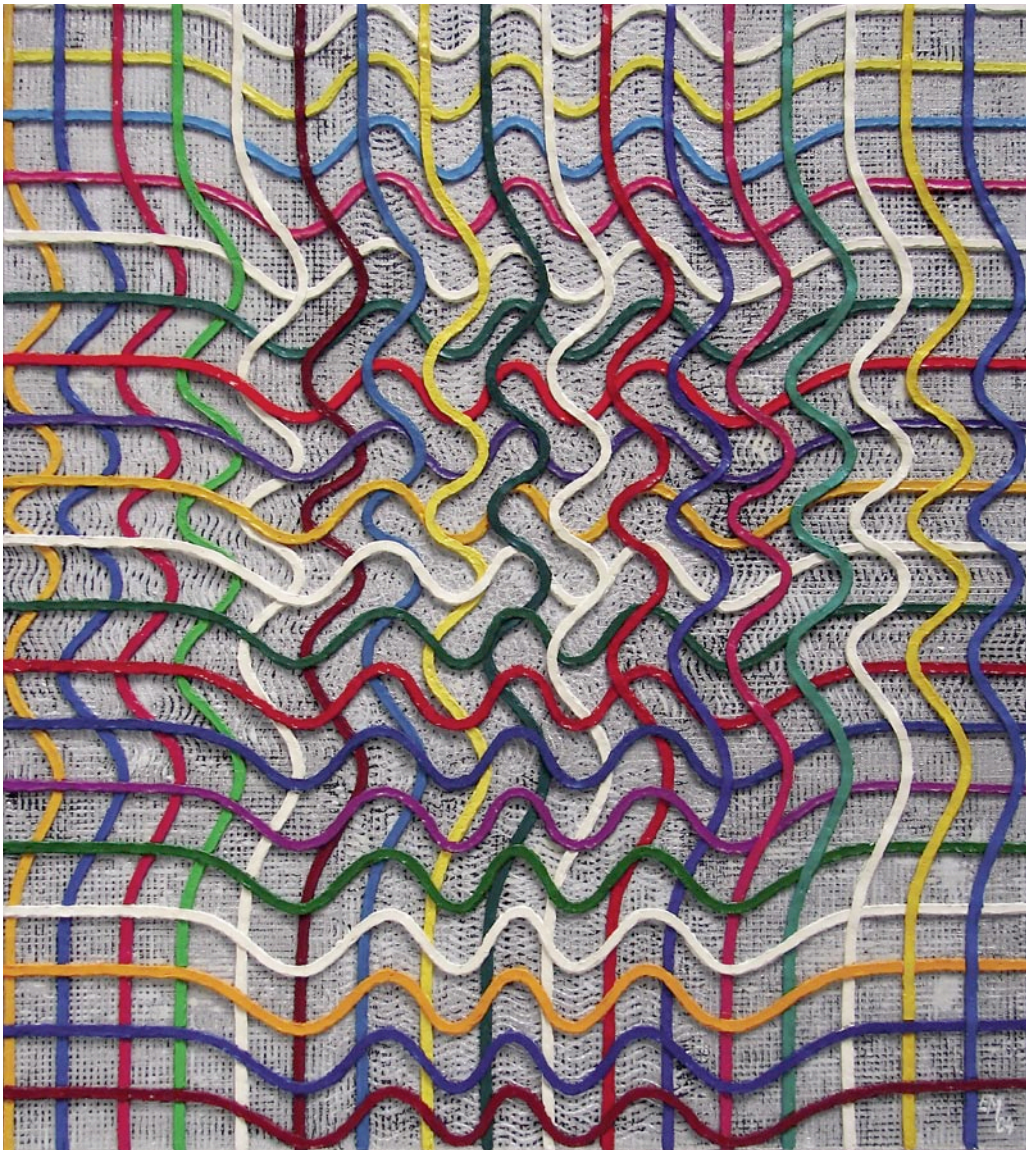

Pohyb / ***Movement***, 2004
Olej na plátně / *Oil on canvas*
57 x 50 cm

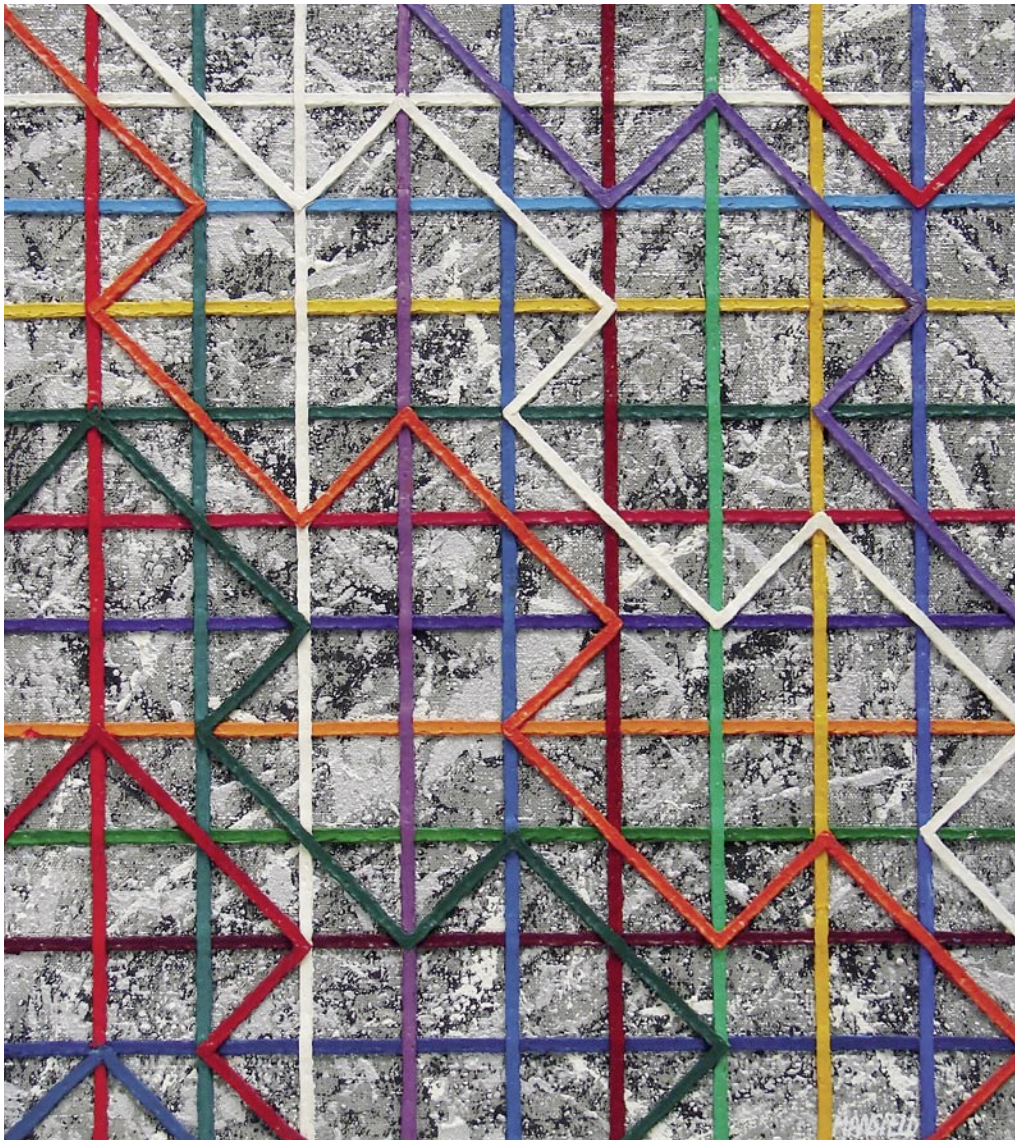

Diagonály / ***Diagonals***, 2004
Olej na plátně / *Oil on canvas*
50 x 45 cm

Na jedné straně můžeme obrazy chápat jako hravou malířskou verzi konstruktivistického projektu, která v obsahové rovině představuje pochopení vyššího řádu světa. Ten se hlásí živelným řádem růstu rostlin, krystalů, buněk ve formách jako by tryskajících či zavinutých do spirály.

On the one hand, we may see the pictures as playful versions of the Constructivist project, and representing a higher order of the world. That order includes the natural growth of plants, crystals, and cells, in seemingly spurting or coiled forms.

Chrpy / ***Cornflowers***, 2006
Olej na plátně / *Oil on canvas*
100 x 80 cm

Klasy / ***Spikes***, 2006
Olej na plátně / *Oil on canvas*
90 x 80 cm

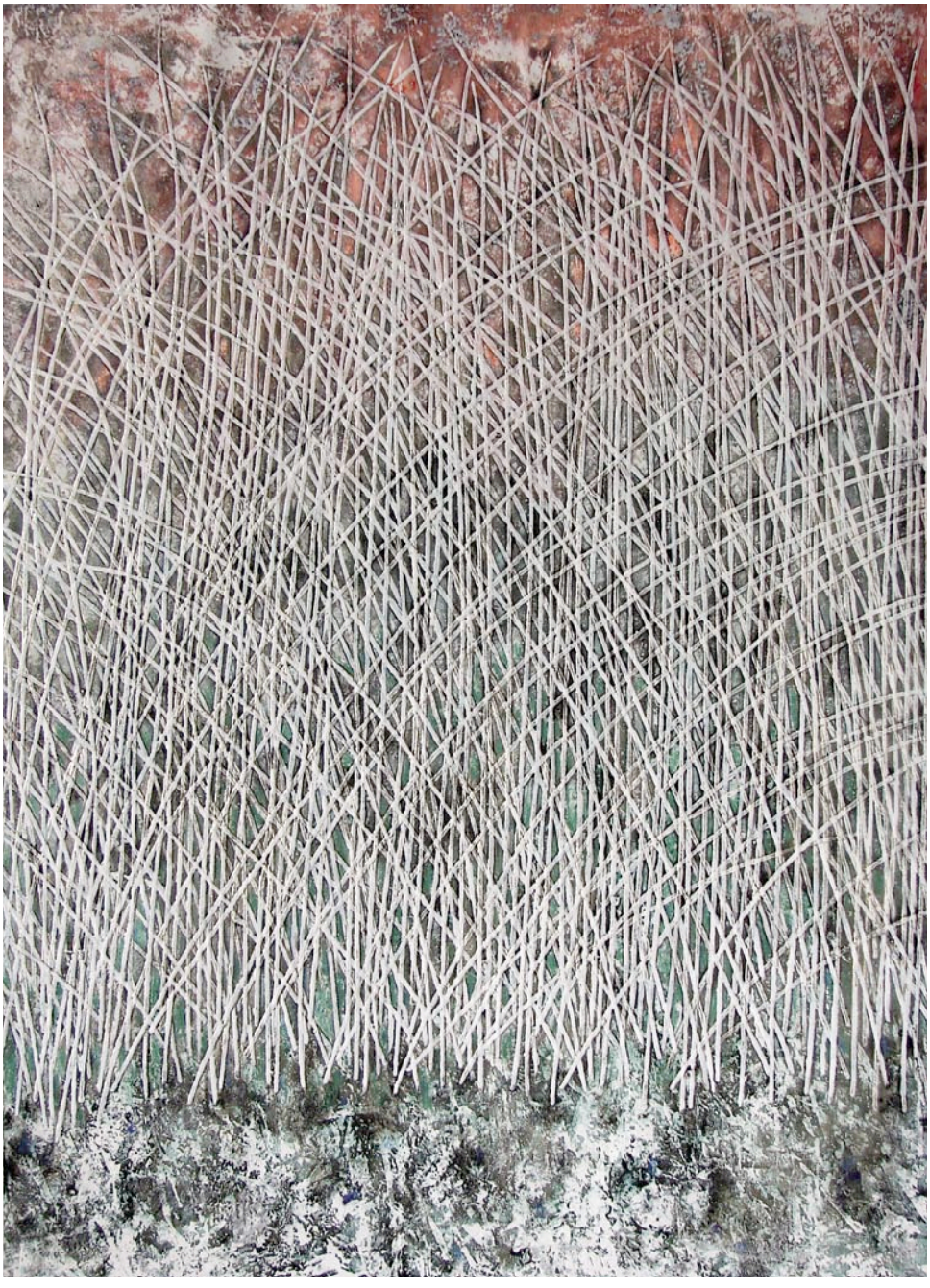

Tráva / ***Herb***, 2006
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
80 x 60 cm

Tráva / ***Herb***, 2005

Olej na plátně

Oil on canvas

80 x 90 cm

Vítr / ***Wind***, 2007
Olej na plátně
Oil on canvas
100 x 80 cm

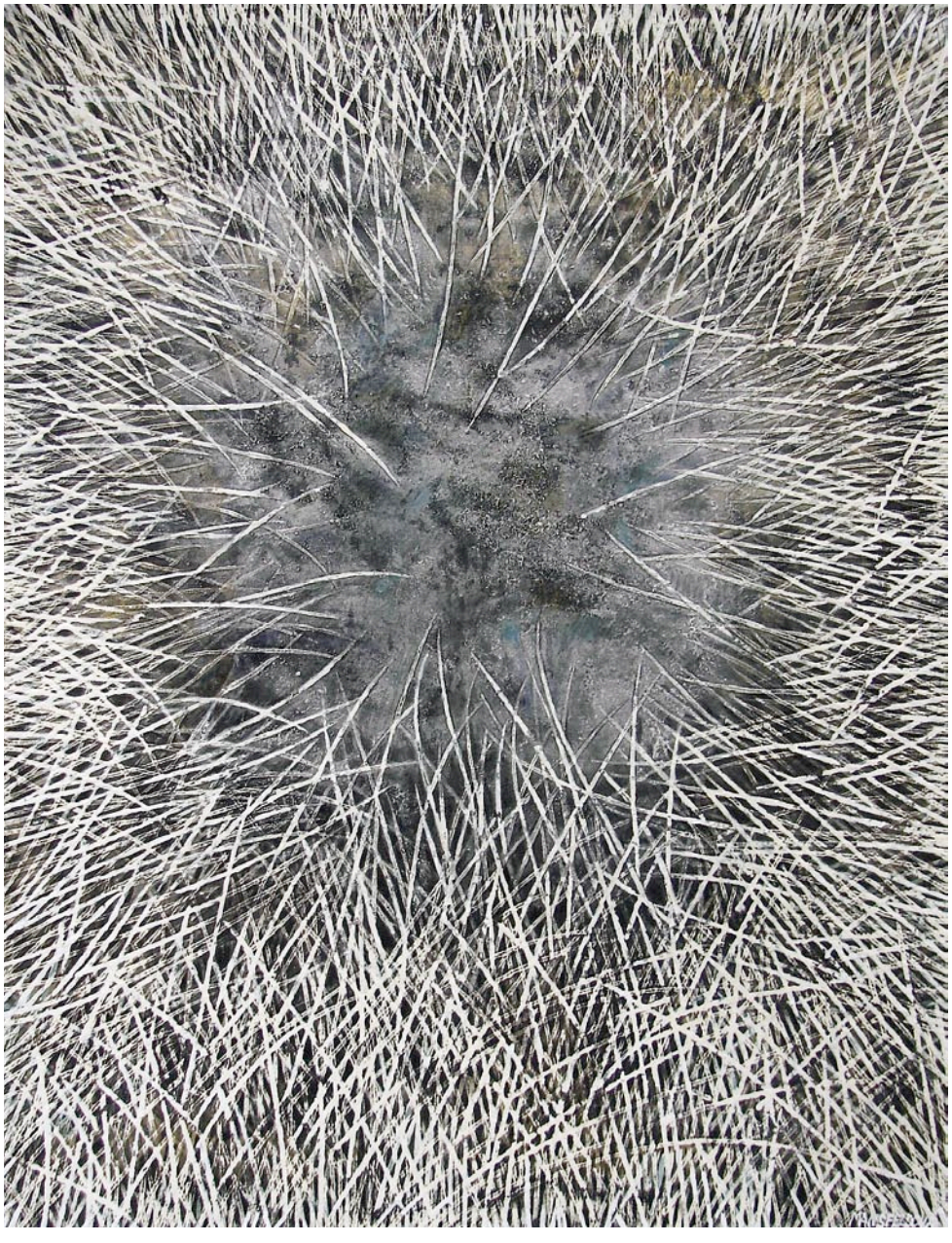

Noc / ***Night***, 2000
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
76 x 59 cm

Jablka / ***Appels***, 2007
Olej na plátně / *Oil on canvas*
65 x 60 cm

Šípky / ***Eglantines***, 2006
Olej na plátně / *Oil on canvas*
65 x 60 cm

Chrpy / ***Cornflowers***, 2004
Olej na plátně
Oil on canvas
55 x 50 cm

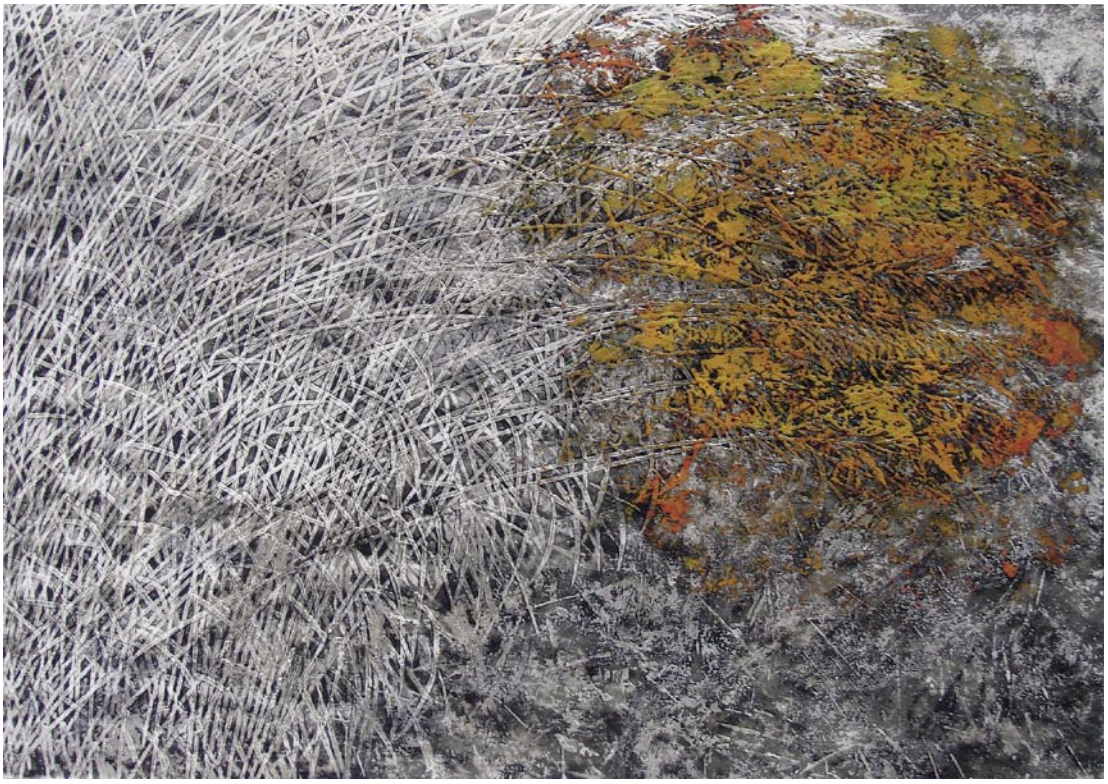

Tráva / ***Herb***, 2004
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
62 x 80 cm

Secese / ***Secession***, 2006
Olej na plátně / *Oil on canvas*
65 x 60 cm

Zlatice / ***Forsythia***, 2006
Olej na plátně / *Oil on canvas*
50 x 40 cm

Šípky / ***Eglantines***, 2006
Olej na plátně / *Oil on canvas*
50 x 40 cm

Ilex / ***Ilex***, 2006
Olej na plátně / *Oil on canvas*
60 x 55 cm

...významová intenzita této polarity je v tom, že obsahuje potlačenou touhu po dosažení dokonalosti a božského řádu, který je v tvorbě slavných konstruktivistů představován prostorovými sférickými tvary.

...the semantic intensity of this polarity originates in a suppressed longing for perfection and divine order. In the work of the famous Constructivists, this is represented by celestially spherical shapes in space.

Arkády / ***Arcades***, 1996
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
80 x 60 cm

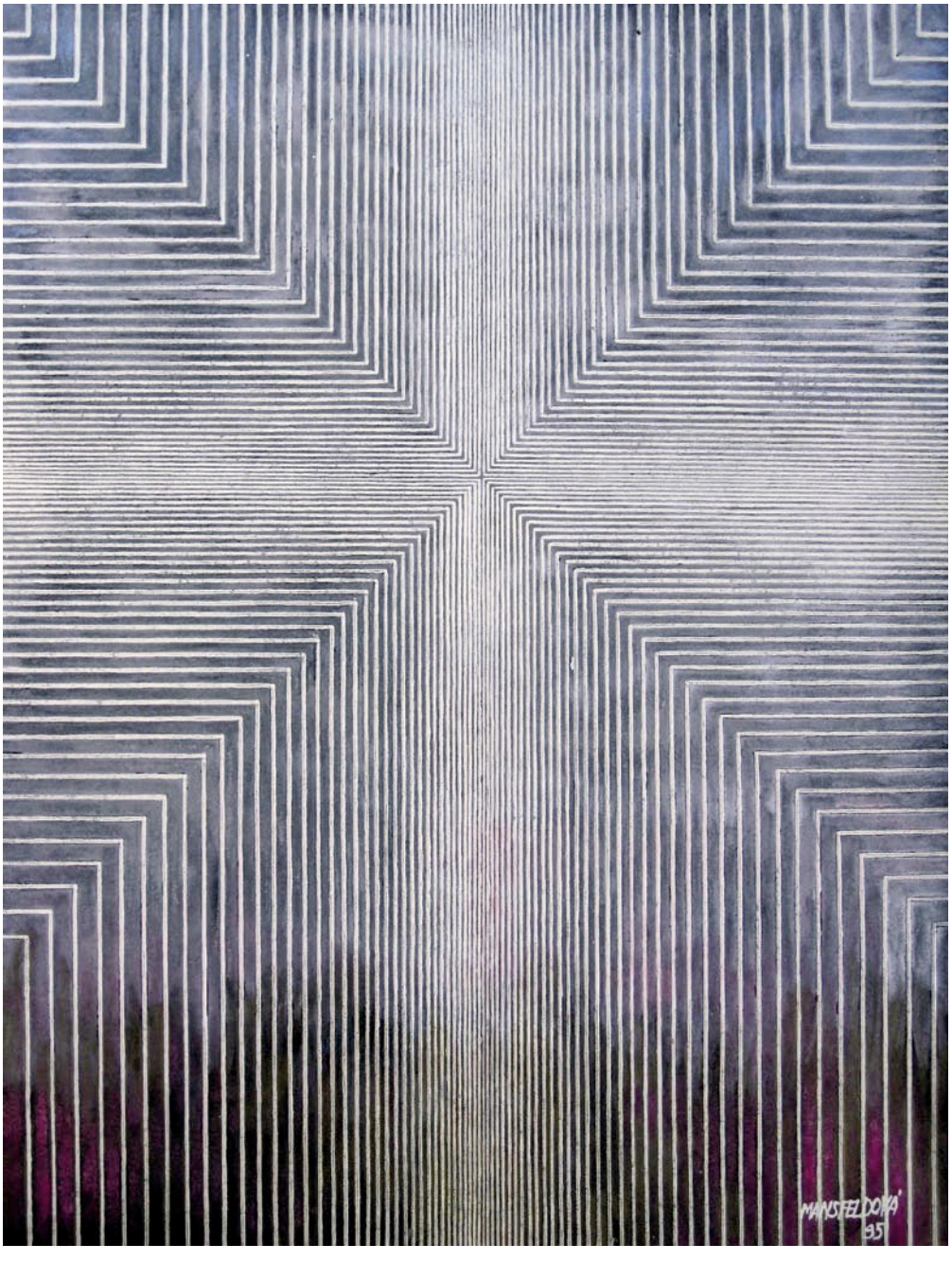

Průnik / ***Penetration***, 1995
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
82 x 65 cm

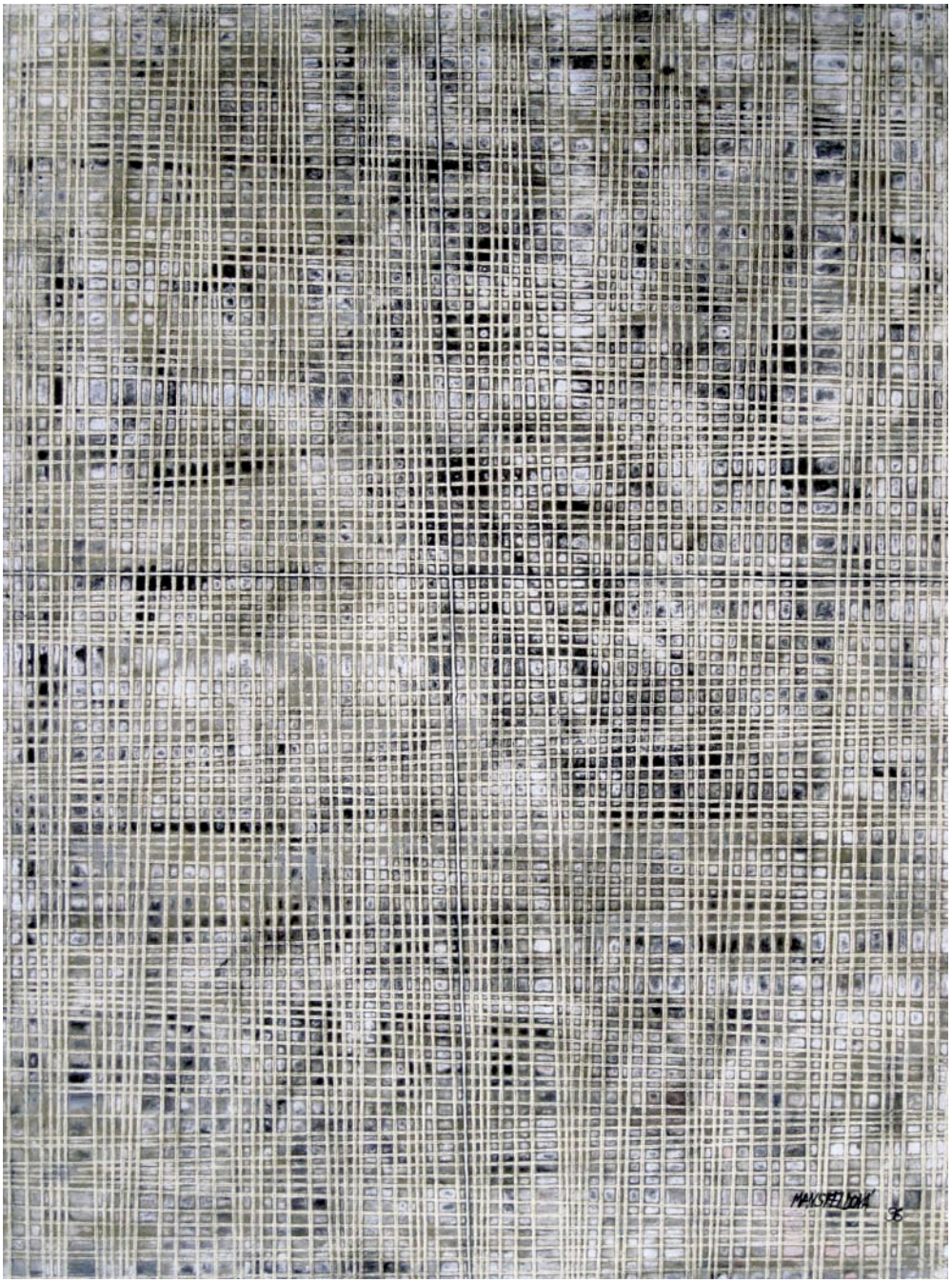

Síť / ***Net***, 1996
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
75 x 58 cm

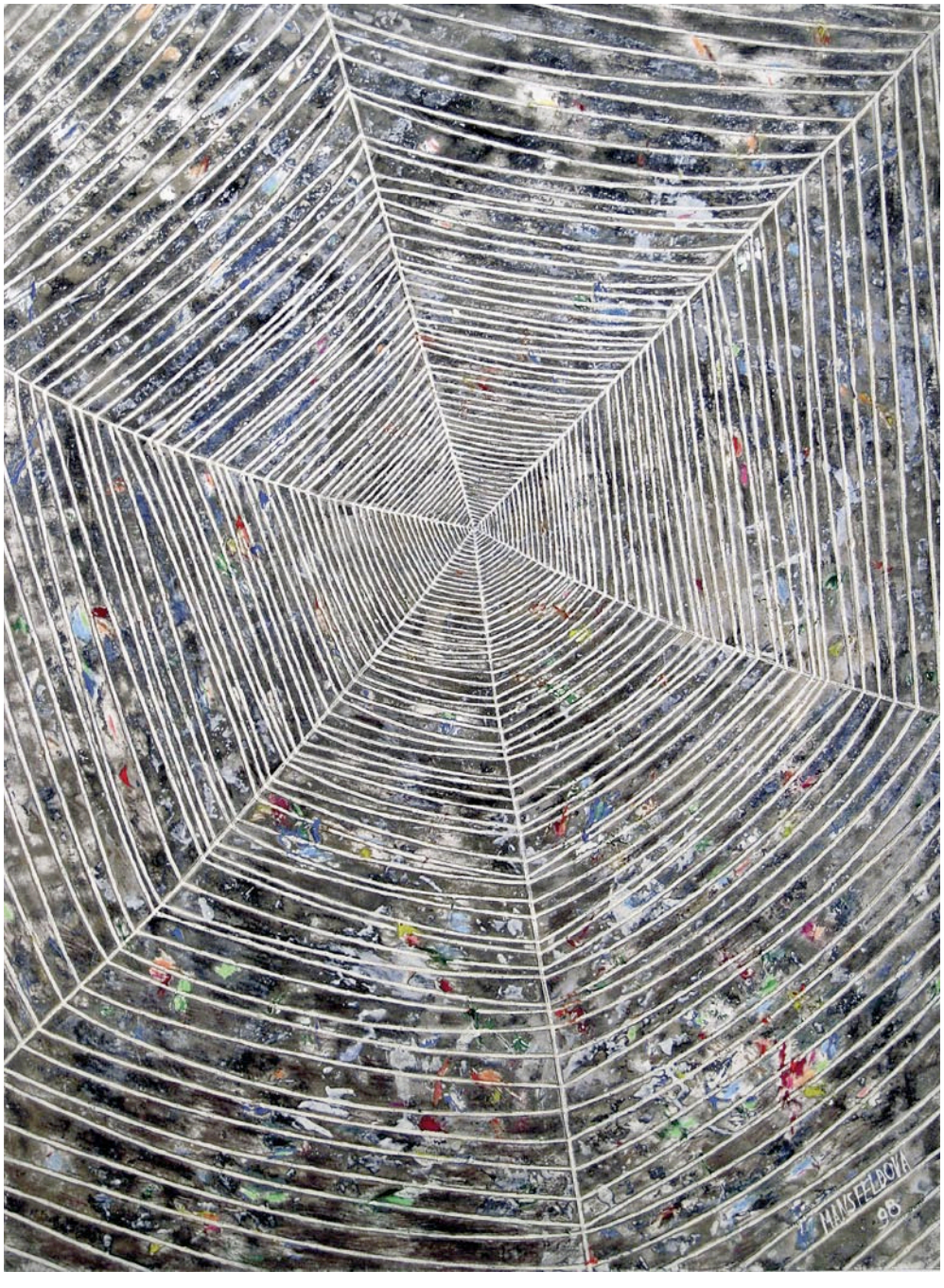

Síť / ***Net***, 1998

Kombinovaná technika na papíře

Combined technique on paper

80 x 60 cm

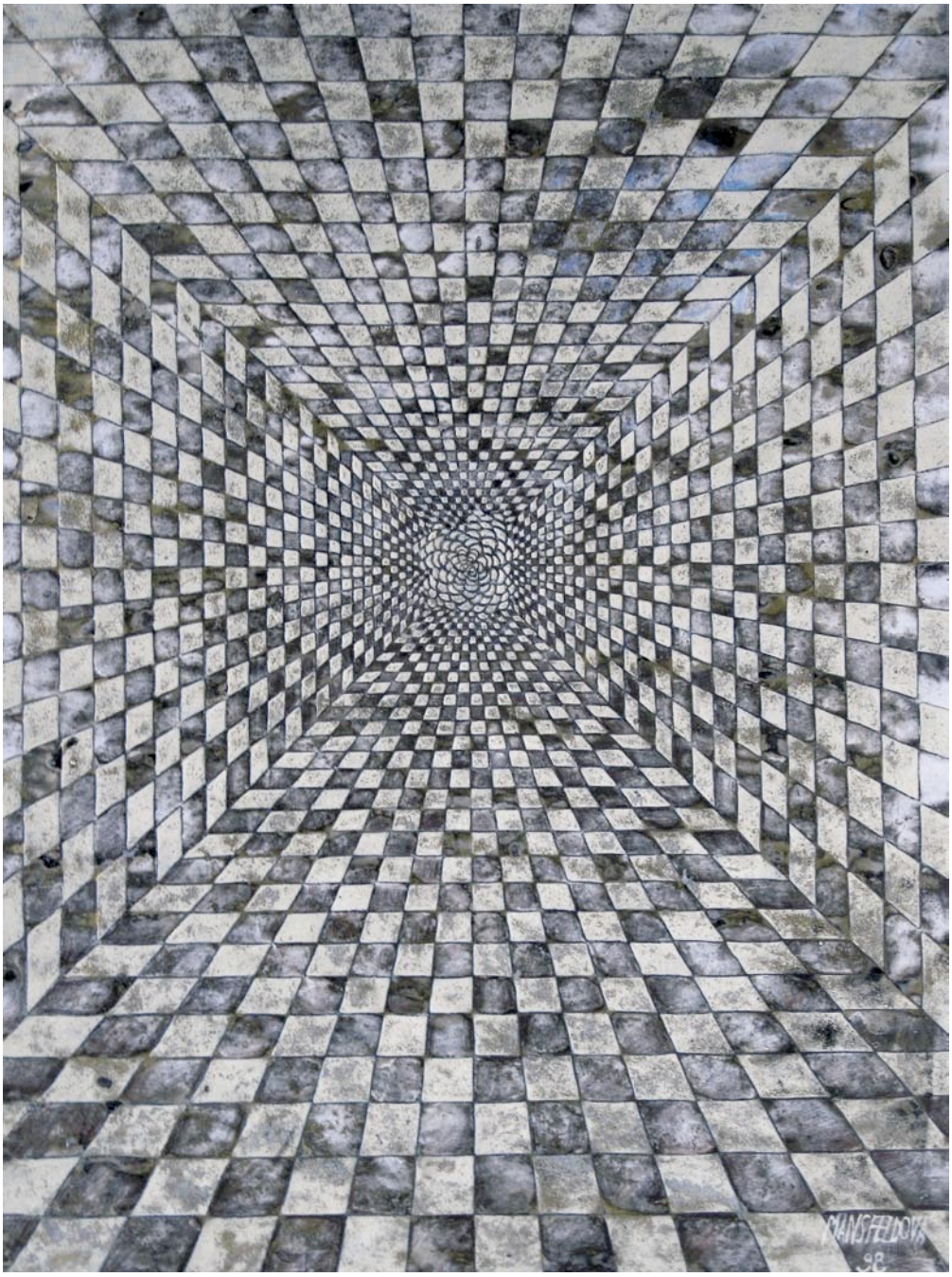

Metamorfóza / ***Metamorphosis***, 1999
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
80 x 62 cm

Galaxie / ***Galaxy***, 1998
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
100 x 70 cm

Paprsky / ***Rays***, 1997
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
82 x 62 cm

Paprsky / ***Rays***, 1997
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
82 x 65 cm

Síť / ***Net***, 1997
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
100 x 70 cm

Síť / ***Net***, 1998
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
80 x 60 cm

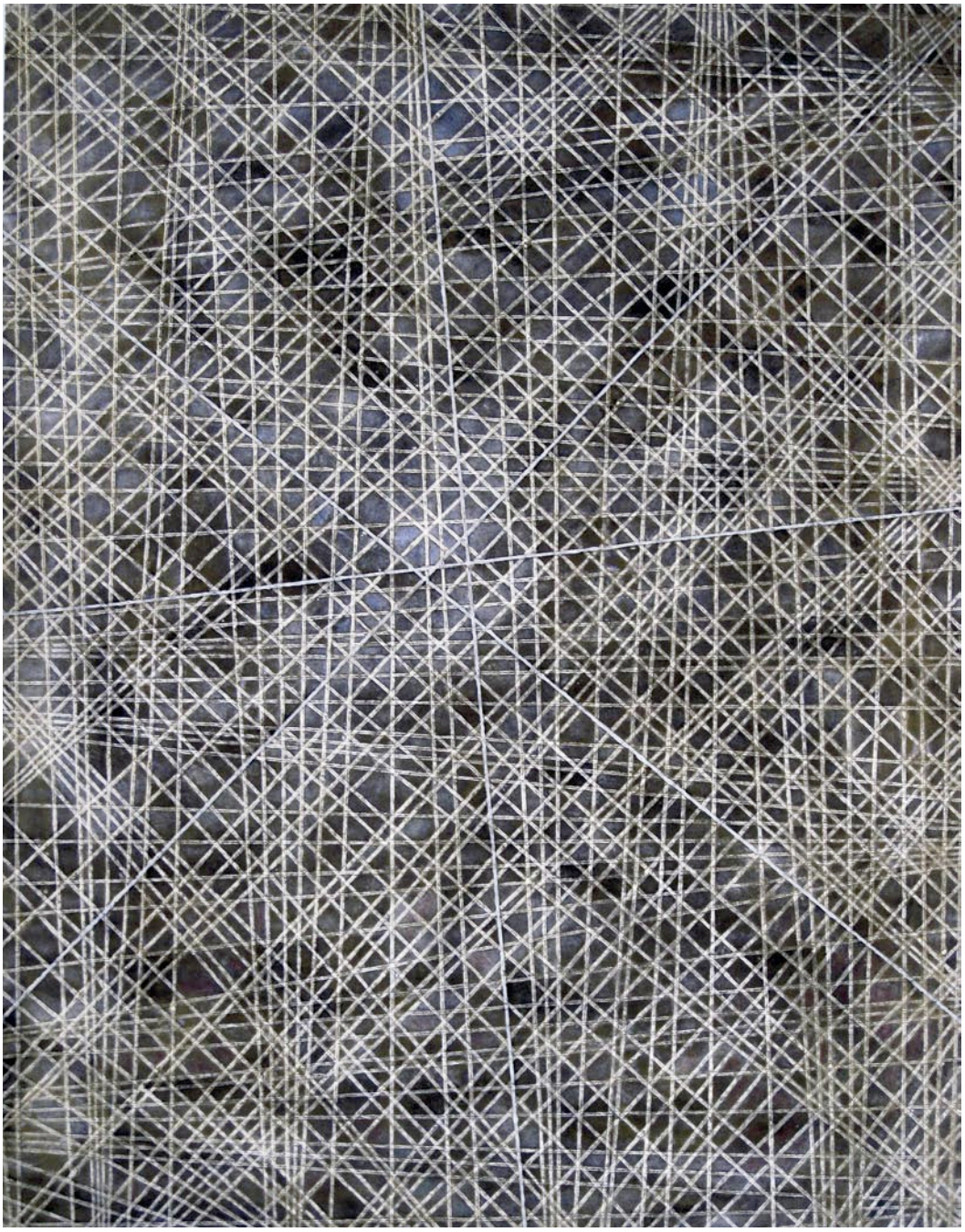

Síť / ***Net***, 1996
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
82 x 62 cm

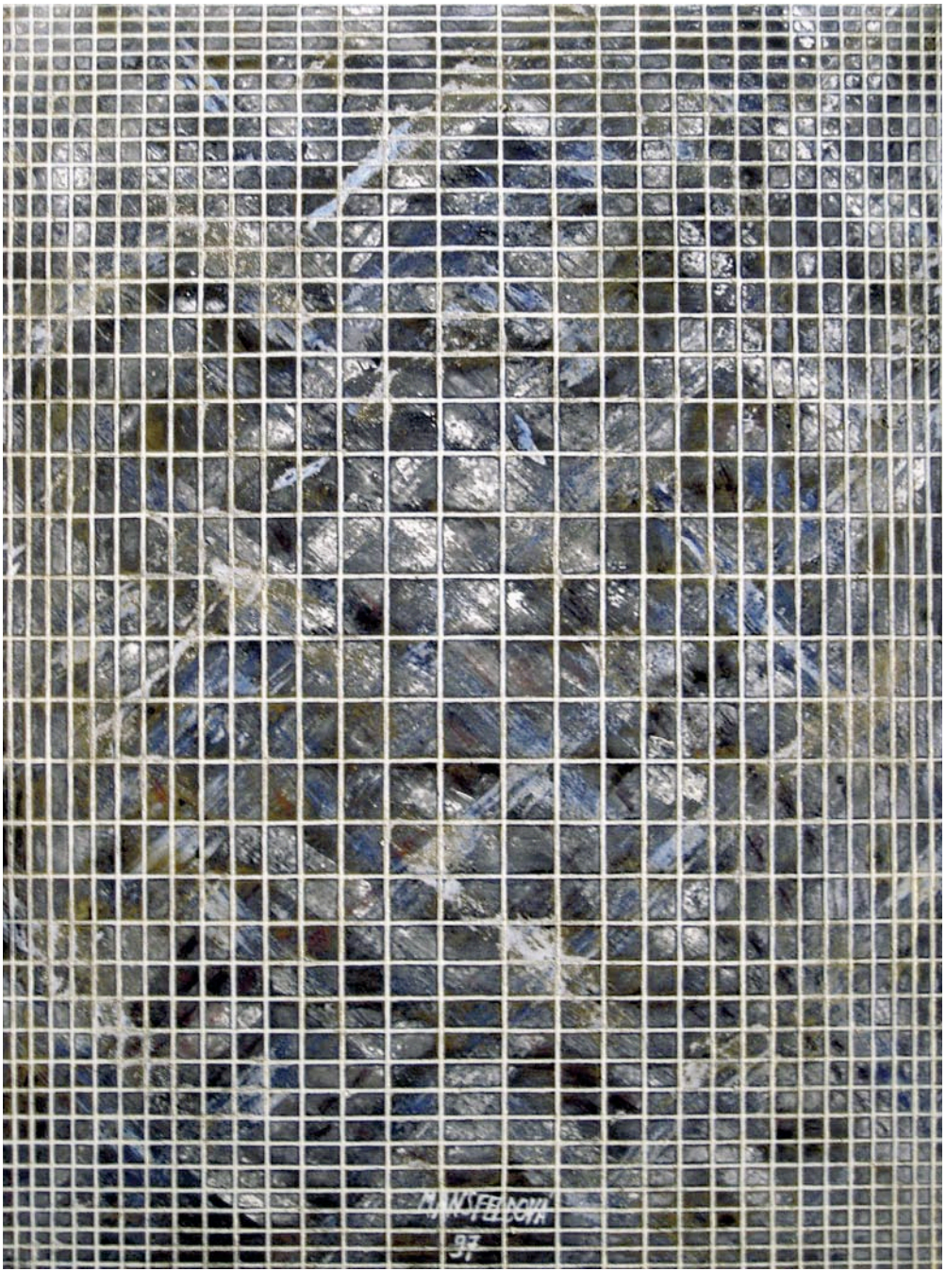

Síť / ***Net***, 1997

Kombinovaná technika na papíře

Combined technique on paper

80 x 60 cm

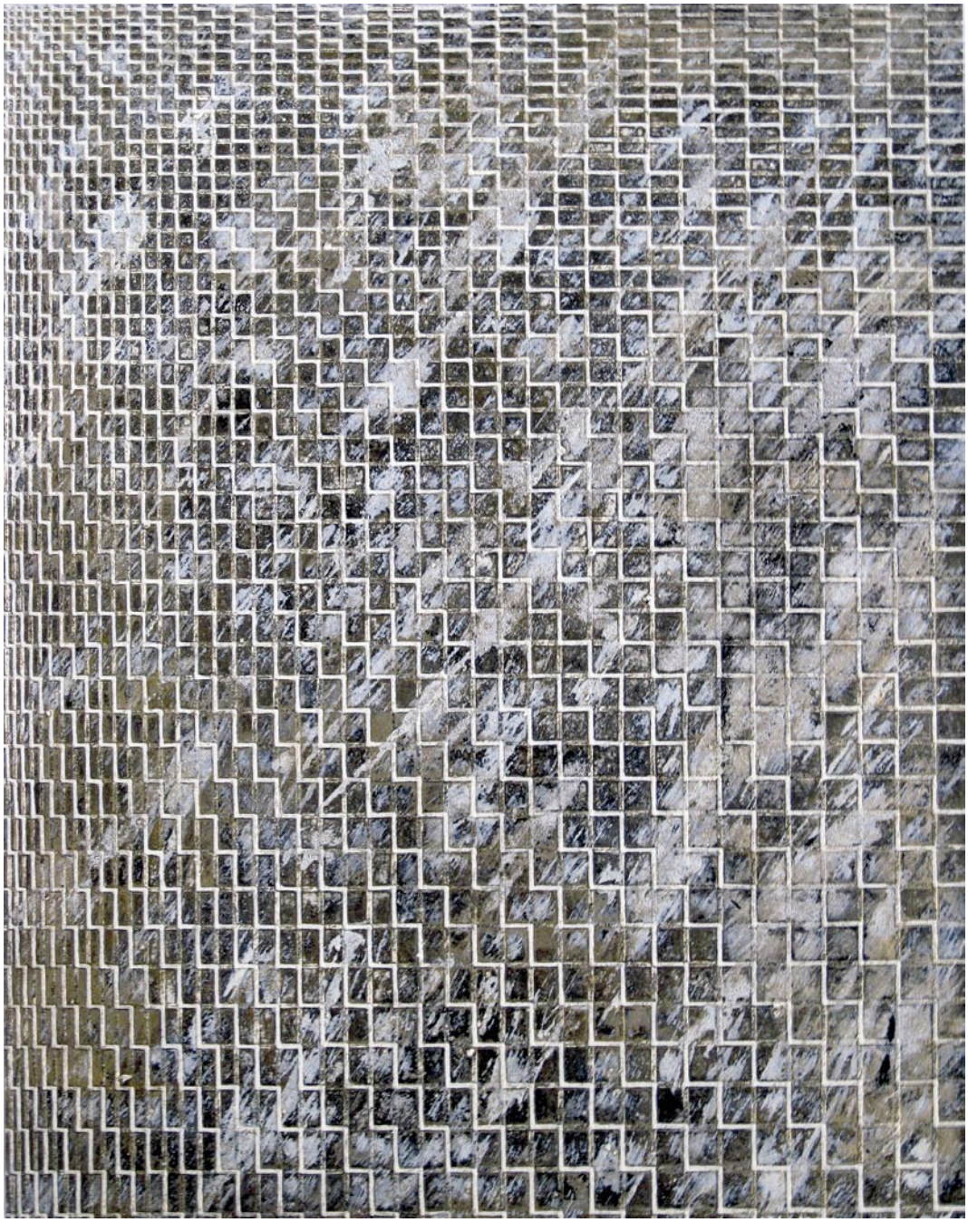

Síť / ***Net***, 1997
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
85 x 65 cm

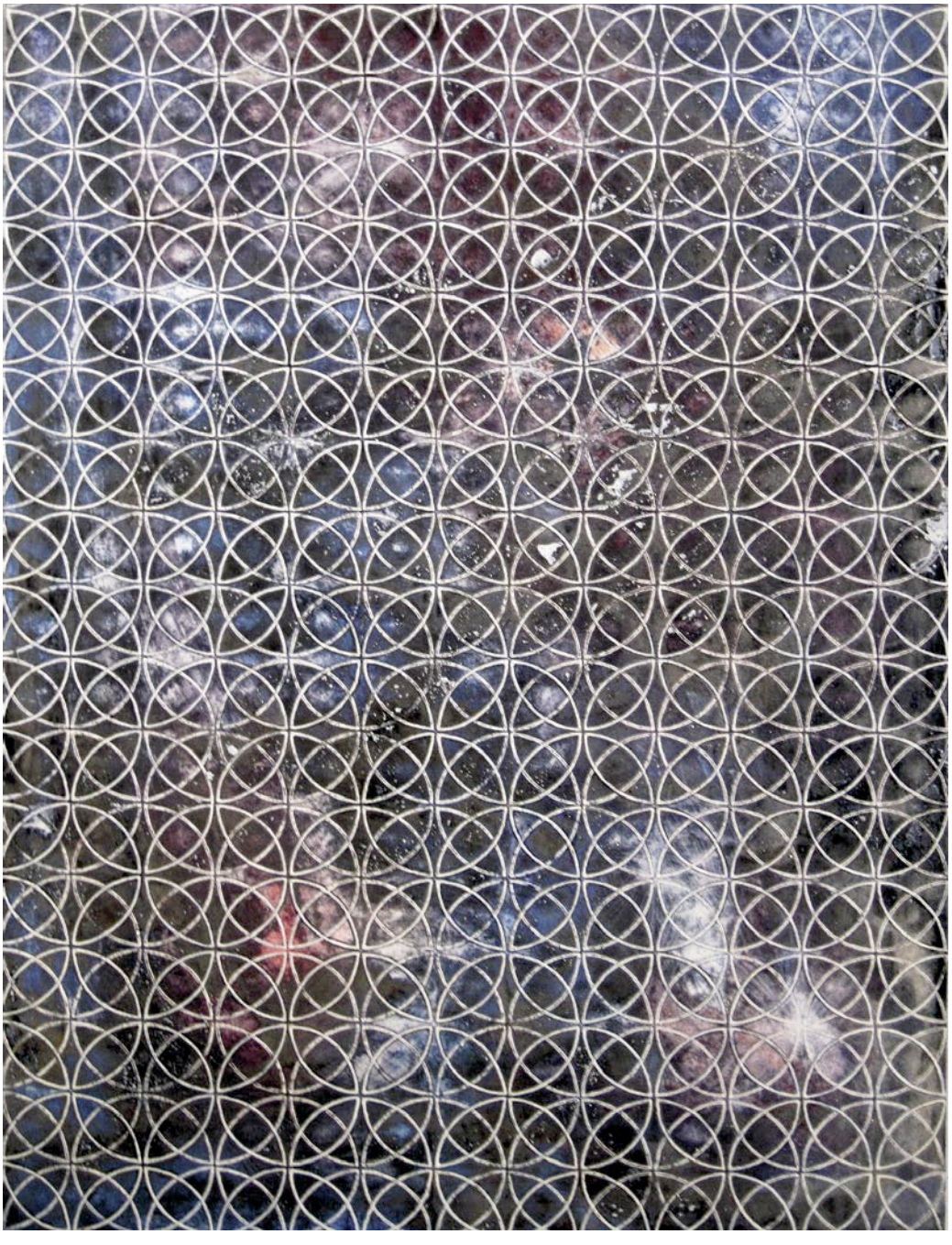

Kruhy / ***Circles***, 1997
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
81 x 62 cm

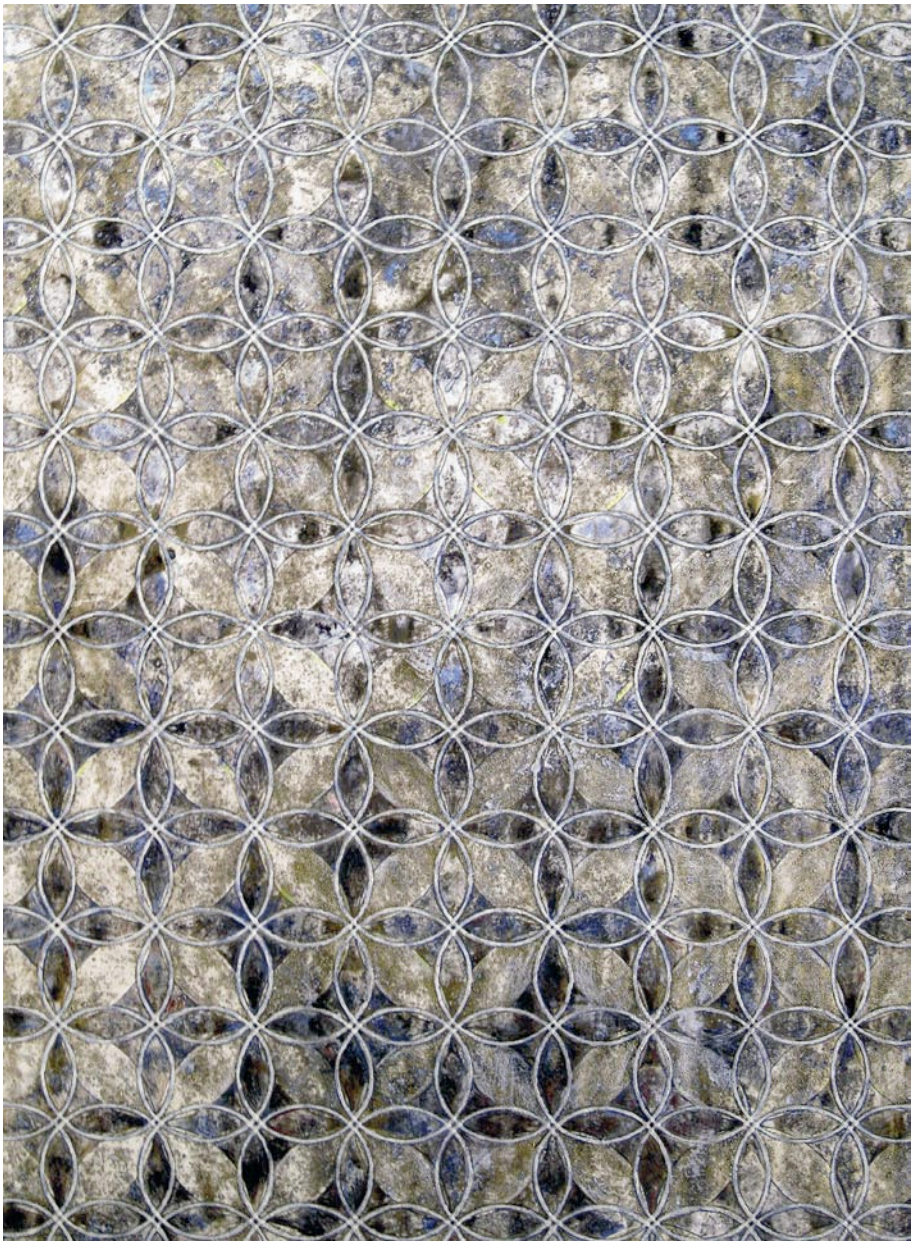

Kruhy / ***Circles***, 1998
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
81 x 62 cm

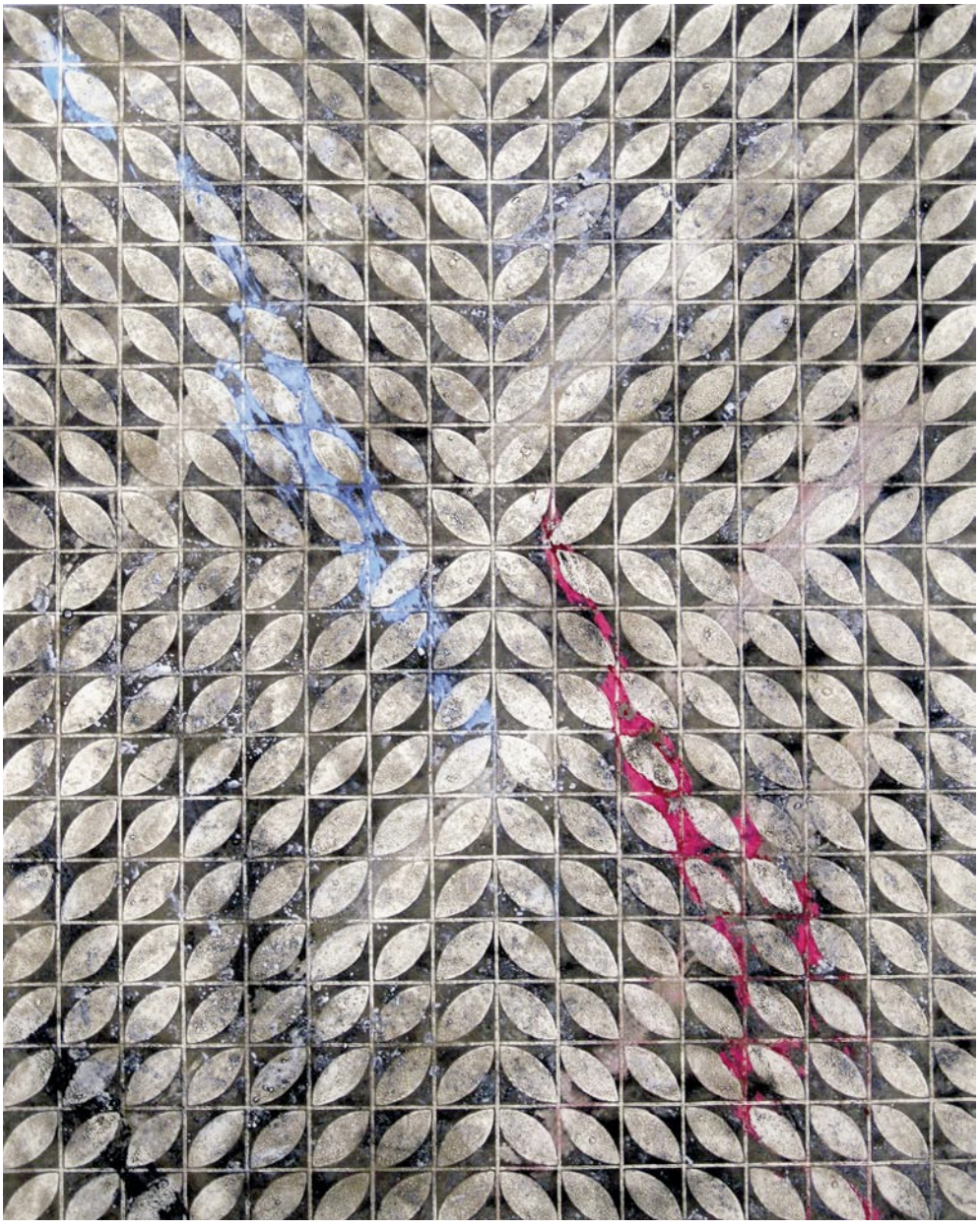

Listy / ***Leafs***, 1997
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
80 x 62 cm

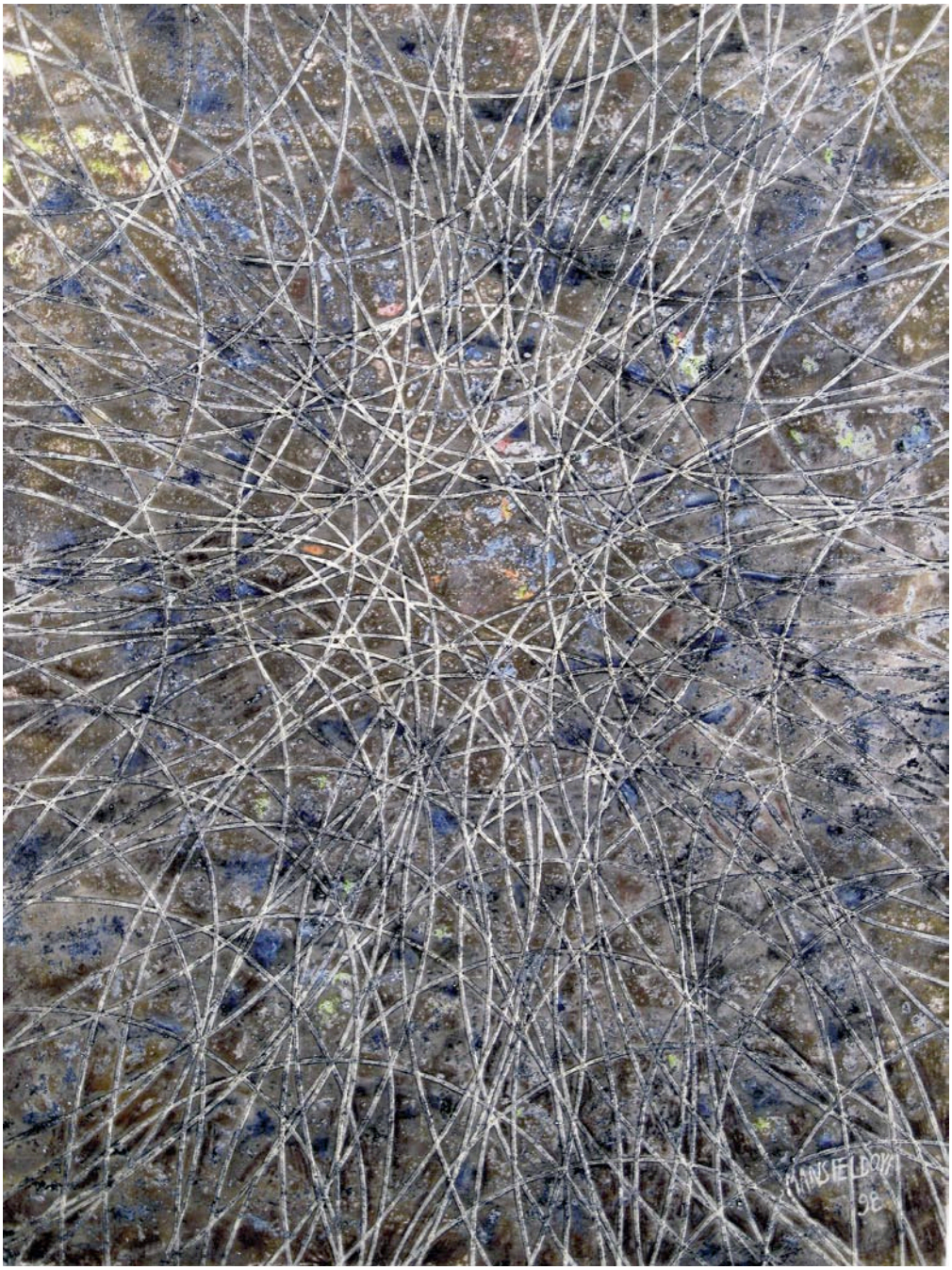

Kruhy / ***Circles***, 1998
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
81 x 62 cm

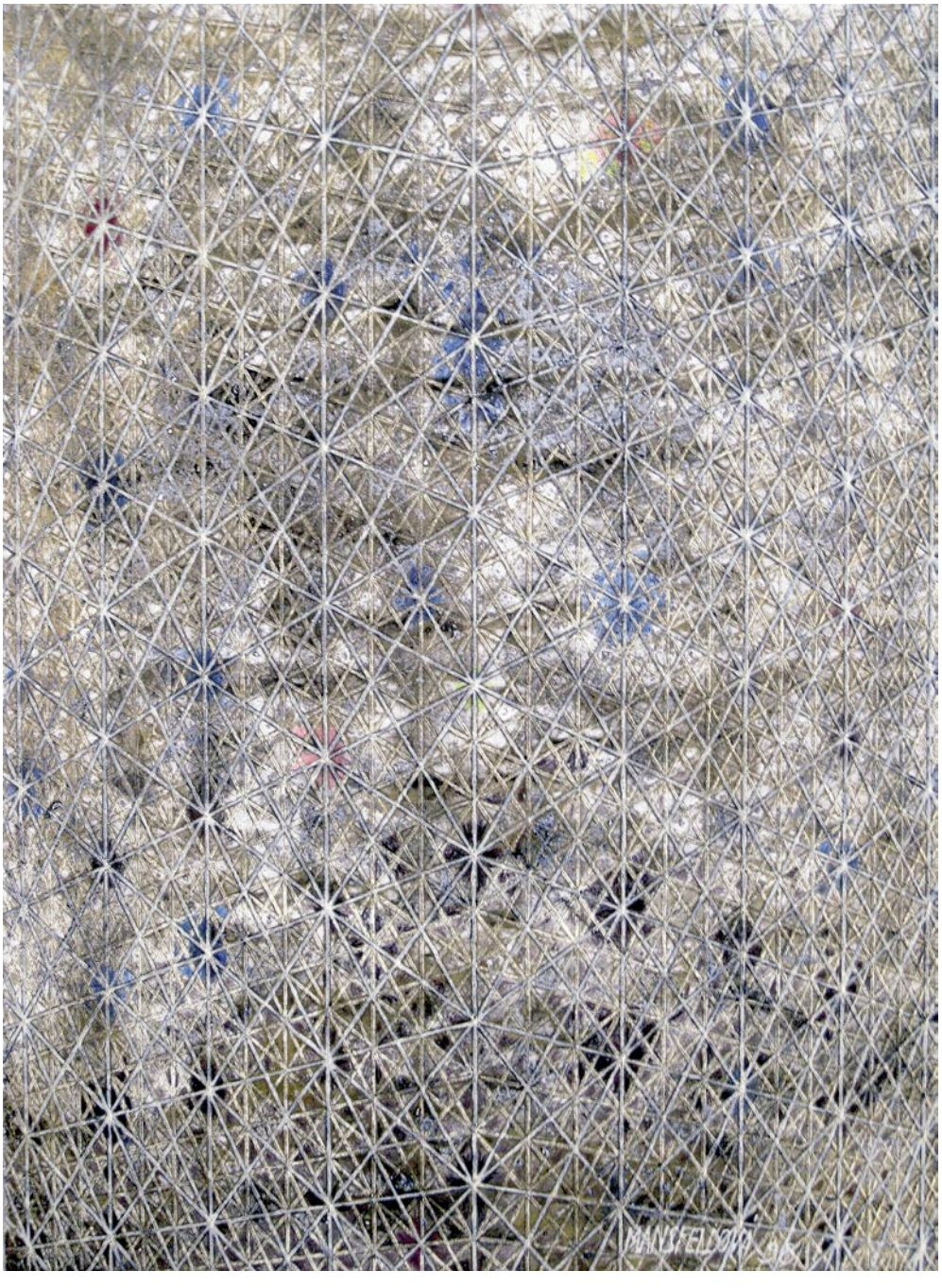

Hvězdy / ***Stars***, 1998
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
81 x 62 cm

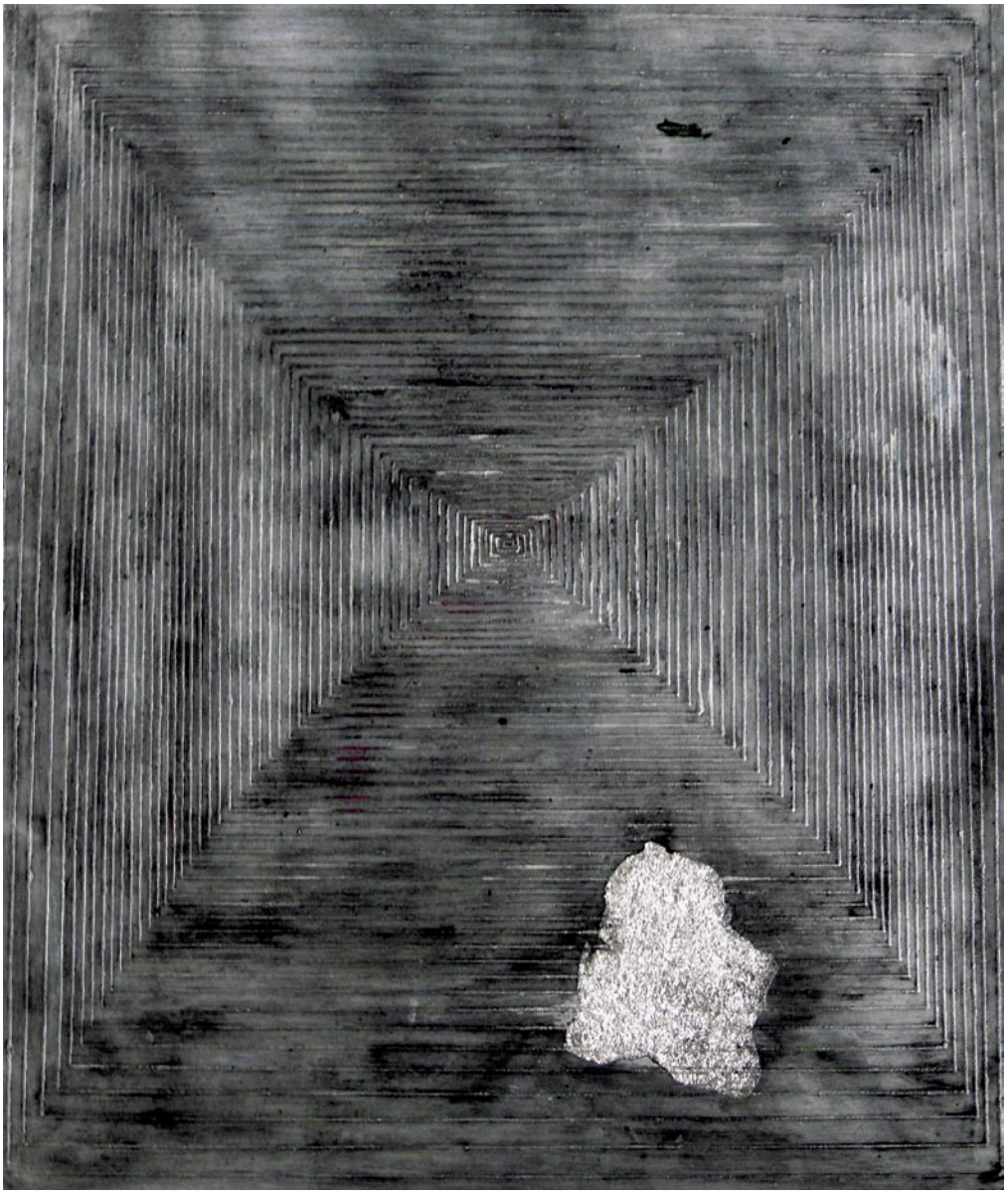

Cesta / ***Way***, 1993
Kombinovaná technika na papíře
Combined technique on paper
80 x 62 cm

Eva Mansfeldová

narozena v Praze / *born in Prague*
1. 5. 1950

Studia / ***Studies***

Akademii výtvarných umění v Praze v letech 1969 -1975 (prof. Alois Fišárek)
Academie of Fine Arts, Prague, 1969 – 1975 (studio of prof. Alois Fišárek)

Samostatné výstavy / ***Solo exhibitions***

1982 *Krajina Toskány*, Italský kulturní institut, Praha
1982 *Obrazy*, Galerie Platýz, Praha
1986 *Obrazy*, Galerie Vincenta Kramáře, Praha
1986 *Kresby*, Alšova jihočeská galerie, České Budějovice
1989 *Obrazy*, Hornický kulturní dům, Sokolov
1989 *Obrazy*, Ústav makromolekulární chemie, Praha
1991 *Obrazy* (s V. Bokem), Galerie R, Praha
1992 *Obrazy*, *kresby*, EKK, Palffyho palác, Praha
1992 *Elementare Poesie in Form und Farbe*, Steinheim am Main,
1995 *Obrazy*, Galerie Zlatá kotva, Mariánské Lázně
1996 *Kunst aus Prag*, Wettingen
1998 *Obrazy*, *Kresby*, Galerie Nový Svět, Praha
1999 *Obrazy*, Hotel Thermal, Karlovy Vary
1999 *Obrazy*, Galerie Lichtenštejnského paláce, Praha
2001 *Obrazy*, Dům umění, Opava
2002 *Formy abstrakce*, Galerie ES, Praha
2004 *Geomorfózy*, Galerie Rozehnal, Praha
2005 *Obrazy*, Galerie La Femme, Praha
Obrazy, Galerie Oliva, Praha

Kolektivní výstavy / ***Group exhibitions***

1981 *Nová tvorba mladých umělců*, Galerie Mánes, Praha
1983 *Člověk naší doby*, Galerie Václava Spály, Praha
Mladí výtvarní umělci, Československý spisovatel, Praha
1984 *Hájenka*, Muzeum A. Jiráska a M. Alše, Praha
1988 *Pražský salon 88*, Praha
1989 *Čtrnáct*, Lidový dům, Praha
1993 *Chrasten*, Kulturní památka Vyšehrad, Praha
1995 *Konstanty*, Galerie Vyšehrad, Praha
Práce na papíře, Galerie Mánes, Praha
1997 *Dialogy*, Okresní muzeum a Galerie, Jičín
1999 *Rovnoběžky*, Strahovský klášter, Praha
2000 *Setkání výtvarníků konstruktivní orientace*, Galerie Vincence Kramáře, Praha
Pivovar, Holešovický pivovar, Praha
2001 *Klub konktrétistů*, Dům umění / Bývalý kostel sv. Václava, Opava
Důvěrný dialog, Strahovský klášter, Praha
2004 *Památník Lidice*, Lidická galerie, Lidice
2005 *Otevřený dialog*, Strahovský klášter, Praha
Pražští malíři v městské galerii Art Club, Týn nad Vltavou
Nové sdružení pražských umělců, Městská galerie, Litomyšl
Žena, víno, zpěv, Galerie la Femme, Praha
Mona Lisa, Galerie la Femme, Praha
Zimní salon, Galerie la Femme / Galerie Černá labuť, Praha
2006 *Práce na papíře II*, Galerie Nová síň, Praha
S vodou mě baví svět, Galerie la Femme, Praha
Art Prague, Mánes, Praha
2007 *9 let galerie 9*, Galerie 9, Klokočná
Avignonské slečny, Galerie la Femme, Praha
2008 *Salon Květena*, Galerie 9, Klokočná
Art Prague, Mánes, Praha

Bibliografie / ***Bibliography***

Helena Staub, *Krajina Toskány*,
katalog k výstavě, Italský kulturní institut, Praha, 1982

Simeona Hošková, *Člověk…*,
Výtvarná kultura, 2/1984, Praha

Simeona Hošková, *Eva Mansfeldová*, *Obrazy z let 1981 – 1986*,
katalog k výstavě, Galerie Vincence Kramáře, Praha, 1986

Simeona Hošková, *Eva Mansfeldová*,
Tvorba, 21. 1. 1987, Praha

Jiří Machalický, *Konstanty*,
katalog k výstavě, Nové sdružení, Vyšehrad, Praha, 1995

Jiří Urban, *Práce na papíře*,
katalog k výstavě, Nové sdružení pražských umělců, Mánes, Praha, 1997

Jiří Valoch, *Oproštěné, ale komplexní*,
Ateliér, č. 23, 1999

Jiří Valoch, *Sborník autorských tisků ze setkání výtvarníků konstruktivní orientace*,
Galerie Vincence Kramáře, Praha, 2000

František Malina, *Profily*,
katalog k výstavě, Nové sdružení pražských umělců, Strahov, Praha, 2000

Jiří Valoch, *Eva Mansfeldová*, *Obrazy*
katalog k výstavě, Dům umění, Opava, 2001

Jiří Valoch, *Klub konkrétistů*,
katalog k výstavě, Dům umění, Opava, 2001

Jiří Valoch, *Několik jazyků malby*,
Ateliér, č. 6, 2001

Jiří Valoch, *Fenomenalita současného abstraktního obrazu*,
Ateliér, č. 20, 2002

Jiří Machalický, *Práce na papíře II.*,
katalog k výstavě, Nové sdružení pražských umělců, Nová síň, Praha, 2006

fotografie / *photography*
Eva Mansfeldová

texty / texts
František Malina, Helena Staub, Jiří Urban

koncepce / *Concept of catalogue*
Helena Staub

grafický ateliér / *graphic studio*
Art-D Grafický ateliér Černý s.r.o., Praha

tisk / *print*
TRICO Praha

vydal / *published*
KANT – Karel Kerlický
kant@kant-books.com

ISBN 978-80-86970-60-8

ISBN 978-80-86970-60-8
9 788086 970608